İki Aylık Mecmua — Her Tomurcuk bir başlangıçtır...

TOMURCUK

Sayı: 3 - Şubat-Mart 2015 - Rebiülahir-Cemaziyelevvel 1436

O عليه السلام 'nunla yaşamak

Islamische Gemeinschaft Millî Görüş Regionalverband Stuttgart Ortsverein Aalen e. V.
Ulmerstraße 104 | D-73431 Aalen | T: +49 7361 360647 | www.mgaalen.de | www.igmg.org

Württemberg Bölgesi
Fatih Camii Aalen

IGMG

Yayın Türü: İki Aylık
Yıl: 1
Sayı: 3
Tarih: Nisan 2015 – C.ahir 1436
e-mail: tomurcuk-dergisi@gmx.de

Editör:
Hakan Baran
İrtibat No.: 0176/41634088
e-mail: hakan.baran@mgaalen.de

İdare **Yeri:**
İGMG Aalen Fatih Camii
Gül Eğitim Merkezi
Adres: Ulmerstr. 104
73431 Aalen/ ALMANYA

Dergimizde geçen tüm makalelerin sorumluluğu yazarlarımıza aittir. Gönderilen yazılar, yayınlansın yayınlanmasın iade edilmez.

Bizi dergimizin üçüncü sayısıyla siz değerli cemaatimizle buluşturan Cenabı Hakka sonsuz hamd-ü senalar olsun.
İkinci sayının akabinde yine çok güzel yorumlara karşı karşıya kaldık. Teveccühlerinizden dolayı hepinize şükranlarımızı sunar, 4.sayıda sizlere tekrar buluşmaya Allah (c.c.)'tan niyaz ederiz.

Tomurcuk Dergisi

-Editör-

Biz aziz kullarını imânın neşve ve huzuru ile merzûk kılan Allâhü Teâlâ ve Tekaddes Hazretlerine hamd ü senâlar olsun.
İnsanlığı zulmetten nûra gark etmeye vesile olan kâinatın Fahr-i Ebedî'sine salât ve selâm olsun.
Milâdi 2014'ten 2015'e geçtiğimiz bu günlerde eğitim faaliyetlerimizdeki gözle görülür başarılar bizleri ziyadesiyle mesrur etmekte bu anlamda; bizim siz velilerimize ve cemaatimize karşı sorumluluğumuzu da bir kat daha artırmatadır.
Garbın soğuğunda tomurcuklardan gül devşirmek bahtiyarlığım bizlere yaşatan tüm gönül dostlarına, tüm eğitim gönüllülerine ve tüm talebelerimize selâm olsun.
Cenab-ı Hak muhabbetimizi muhkem, ilim yolunda attığımız adımları sağlıklı, gönüllerimizi ferâh, yüreklerimizi ihlaslı, yolumuzu sadıklarla ve umudumuzu daim eylesin. Âmin …
Bir varmış bir yokmuşlardan,
el-aciz Hâkan Baran

-İçindekiler-

AL ASMAA AL HUSNAA
THE BEAUTIFUL ATTRIBUTES OF
ALLAH

هو الله الذي لا إله إلا هو

Arabic	Transliteration	Meaning
الله	ALLAAH	ALLAH
الرحمن	AR-RAHMAAN	THE MOST GRACIOUS
الرحيم	AR RAHEEM	THE MOST MERCIFUL
الملك	AL MALIK	THE OWNER/RULER
القدوس	AL QUD-DOOS	THE MOST PURE/HOLY
السلام	AS SALAAM	THE SOURCE GIVER OF PEACE
المؤمن	AL MU'MIN	THE GRANTER OF SECURITY / FAITH
المهيمن	AL MUHAYMIN	THE GUARDIAN
العزيز	AL 'AZEEZ	THE ALMIGHTY
الجبار	AL JABBAAR	THE POWERFUL THE RESTORER
المتكبر	AL MUTAKAB-BIR	THE MAJESTIC
الخالق	AL KHAALIQ	THE CREATOR
البارئ	AL-BAARI'	THE MAKER
المصور	AL MUSAW-WIR	THE FASHIONER OF FORMS
الغفار	AL-GHAFFAAR	THE EVER FORGIVING
القهار	AL QAH-HAAR	THE ONE WHO HAS CONTROL OF ALL
الوهاب	AL WAH-HAAB	THE GIVER OF ALL
الرزاق	AR RAZ-ZAAQ	THE EVER PROVIDING
الفتاح	AL FAT-TAAH	THE OPENER, REMOVER OF DIFFICULTIES
العليم	AL ALEEM	THE ALL KNOWING
القابض	AL QAABID	THE RESTRAINER
الباسط	AL BAASIT	THE EXPANDER / RELIEVER
الخافض	AL KHAAFID	THE ONE WHO HUMBLES
الرافع	AR RAAFI	THE EXALTER
المعز	AL-MU`IZZ	THE GIVER OF HONOUR
المذل	AL MU-ZHIL	THE GIVER OF DISGRACE
السميع	AS SAMEE'	THE ALL HEARING
البصير	AL BASEER	THE ALL SEEING
الحكم	AL HAKAM	THE JUDGE
العدل	AL `ADL	THE JUST
اللطيف	AL LATEEF	THE GENTLE, THE SUBTLY KIND
الخبير	AL KHABEER	THE ALL AWARE
الحليم	AL HALEEM	THE FORBEARING, THE INDULGENT
العظيم	AL 'A-ZHWEEM	THE GREAT
الغفور	AL GHAFOOR	THE ALL FORGIVING
الشكور	ASH SHAKOOR	THE GRATEFUL
العلي	AL ALIYY	THE MOST HIGH
الكبير	AL KABEER	THE MOST GREAT
الحفيظ	AL HAFEEZ	THE PRESERVER
المقيت	AL MUQEET	THE NOURISHER
الحسيب	AL HASEEB	THE RECKONER OF JUDGEMENT
الجليل	AL JALEEL	THE MOST HIGH/HOUNOURABLE
الكريم	AL KAREEM	THE GENEROUS
الرقيب	AR RAQEEB	THE WATCHFUL
المجيب	AL MUJEEB	THE ONE WHO RESPONDS / ANSWERS
الواسع	AL WAASI'	THE ALL ENCOMPASSING
الحكيم	AL HAKEEM	THE ALL WISE
الودود	AL WADOOD	THE LOVING/KIND ONE
المجيد	AL MAJEED	THE ALL GLORIOUS
الباعث	AL BAA'ITH	THE RESTORER OF LIFE
الشهيد	ASH SHAHEED	THE WITNESS
الحق	AL-HAQQ	THE TRUTH
الوكيل	AL WAKEEL	THE ONE IN CHARGE
القوي	AL QA-WIYY	THE MOST STRONG
المتين	AL MATEEN	THE FIRM
الولي	AL WA-LIYY	THE PROTECTING FRIEND, PATRON AND HELPER
الحميد	AL HAMEED	THE ALL PRAISEWORTHY
المحصي	AL MUSHEE	THE ASSESSOR
المبدئ	AL MUBDI'	THE ORIGINATOR OF ALL
المعيد	AL MU-EED	THE RESTORER
المحيي	AL MUHYI	THE GIVER OF LIFE
المميت	AL MUMEET	THE GIVER OF DEATH
الحي	AL HAYY	THE EVER LIVING
القيوم	AL QAY-YOOM	THE SELF SUBSISTING PROVIDER OF ALL
الواجد	AL WAAJID	THE FINDER
الماجد	AL MAAJID	THE NOBLE AND ILLUSTRIOUS
الواحد	AL WAHID	THE ONE AND UNIQUE
الأحد	AL 'AHAD	THE ONE AND ALL INCLUSIVE
الصمد	AS SA-MAD	THE EVERLASTING AND SELF SUFFICIENT
القادر	AL QAADIR	HE WHO HAS AUTHORITY AND IS MOST ABLE
المقتدر	AL MUQTADIR	THE ONE WITH FULL POWER
المقدم	AL MUQAD-DIM	HE WHO ADVANCES AND DEFERS
المؤخر	AL MU'AKH-KHIR	THE DELAYER
الأول	AL 'AW-WAL	THE FIRST
الآخر	AL 'AAKHIR	THE LAST
الظاهر	AZ ZHWAAHIR	THE MANIFEST, THE ALL VICTORIOUS
الباطن	AL BAATIN	THE HIDDEN AND EVIDENT
الوالي	AL WAALI	THE GOVERNOR
المتعال	AL MUTA 'AALI	THE MOST EXALTED
البر	AL BARR	THE SOURCE OF ALL GOODNESS AND KINDNESS
التواب	AT TAW-WAAB	THE EVER ACCEPTING OF REPENTANCE
المنتقم	AL MUN-TAQIM	THE AVENGER
العفو	AL 'A-FUWW	THE PARDONER / FORGIVER
الرؤوف	AR RA'OOF	THE COMPASSIONATE
مالك الملك	MAALIKUL MULK	THE OWNER OF ALL SOVEREIGNTY
ذو الجلال والإكرام	DHUL-JALALI WAL-IKRAAM	THE LORD OF MAJESTY AND GENEROSITY
المقسط	AL MUQSIṬ	HE WHO IS JUST
الجامع	AL JAAMI	THE GATHERER
الغني	AL GHA-NIYY	THE INDEPENDENT THE SELF-SUFFICIENT
المغني	AL MUGHNEE	THE ENRICHER
المانع	AL MAANI	THE ONE WHO PREVENTS
الضار	AD DAARR	HE WHO ALLOWS DISTRESS TO AFFLICT
النافع	AN NAAFI'	THE BENEFACTOR HE WHO BRINGS FAVOUR
النور	AN NOOR	THE LIGHT
الهادي	AL HAADI	HE WHO GUIDES
البديع	AL BADEE'	THE INCOMPARABLE
الباقي	AL BAAQI	THE EVERLASTING
الوارث	AL WAARITH	THE SUPPORTER THE INHERITOR OF ALL
الرشيد	AR RASHEED	THE TEACHER / GUIDE TO THE RIGHT PATH
الصبور	AS SA-BOOR	THE PATIENT

It has been narrated by Abu Hurairah ﷺ that Allahs Messenger ﷺ said:
Verily Allah ﷻ has ninety-nine names, hundred but one, he who memorises them will enter Paradise
[Bukhari & Muslim]

© PRODUCED BY ISLAMICPOSTERS.CO.UK

ALLAHU TEALAnın ESMASI üzerine

Hüseyin Kızıltepe

Bismillahirrahmanirrahim,
Allah c.c. ın selamı üzerinize olsun değerli kardeşlerim,

İmanın birinci şartı Allah'a c.c. imandır. İmanla yükümlü olan insanlarda Allah'ın akıl nimeti ile donattığı, akılbaliğ olan, cinsiyeti veya ırkı ne olursa olsun insan oğludur.

insanı insan yapan değerlerin başında akıl ve vicdan gelir. Aklını kullanamayan insan sorumlu değildir. Yani akıl hastaları mükellef olmazlar. Allah katında sorumlu olmak demek, iyiyi kötüden ayırtedebilmek, çocukluktan çıkmış olmak demektir.

İman duyu organlarımızla algılayamadığımız fakat aklımızın bize varlığını şüphesiz olarak ispatladığı değerler bütünüdür. Akıl topladığı bilgileri nekadar net ve doğru değerlendirirse okadar hakikate yaklaşır, kararlarında isabet eder. İnsanlar inançlarını genelde ailelerinden, yaşadıkları toplumdan alırlar. Buna taklidi iman denir. Ergenlik öncesi çocukların inancı bu şekilde yeşerir, olgunlaşır. Birde tahkiki iman denilen, araştırma ve bilgi kanalı ile elde edilen, insanın aklını kalbi ile aynı hizaya getirdiği yol vardır ki, asıl olan, bu yoldur.

Bilginin değeri, bilinenin değerine bağlıdır. En yüce hakkında ki bilgi, bilginin en değerlisidir. O Allah c.c. tır. İnanan insanın, müslümanın, Allah'ı c.c. bilmesi, tanıması, anlamaya çalışması olmazsa olmaz kabul edilen bilgidir. İnsanın içerisindeki Allah'ı c.c. bilme anlama merakı, insanın kendi özünü bilme anlama merakından kaynaklanır. İnsanlık tarihinin en manalı ifadelerinden biri ' KENDİNİ BİLEN RABBİNİ BİLİR' sözü değil midir. İnsan bilmediği, tanımadığı bir Allah'a c.c. nasıl ibadet edebilir.

Varlığın üç türlü hali vardır. Birincisi kendi asli, hakiki hali, bu hali anlamasakda, kelimelere harflere dökemesekte varlığın aslı bu haldir. İkinci hali, aklımızdaki halidir. Eşyanın bizim anlayabildiğimiz halidir. Mesela su deyince aklımıza gelen haldir. Eğer su deyince aklımıza çamur geliyorsa bu bilgimizin kirliliğine işaret eder. Eger aklımıza asli hali geliyorsa o zaman bilgimiz doğru demektir. Birde eşyanın dillerdeki hali vardır. Bu hal toplumların aynı şeyi farklı ifade etme halidir. Türkler su der, almanlar wasser, ingilizler water, araplar ma derler. Kastedilen hep aynı şeydir. Eğer aklımızdaki Allah c.c. tasavvuru doğru bilgiye dayanıyorsa ona verdiğimiz isimler insanlık tarihi boyunca hangi harflerle bir araya gelirse gelsin doğrudur.

Eski zamanların sapık toplumları, kendilerine gelen peygamberleri yalanlarken, kendi hayallerinin ürünü olan tanrılarını korumaya, atalarının dinine sahip çıkmaya çalışıyorlardı. Halbuki kainatın yaratıcısı, sahibi, düzenleyip yöneteni, yarattığı en şerefli mahluk olan insana, peygamberleri aracılığı ile kutsal kitaplarını göndermiş, insanları varlığından haberdar etmiştir. Bu kitapların sonuncusu olan Kuran-ı keriminde aziz peygamberimize, zatını güzel isimleri üzerinden anlatmıştır. İnsan bilmeden tanıyamaz, tanımadan anlayamaz. Ma'rifetullah, yanlızca Allah'ı bilmek tanımak değil, aynı zamanda anlamaktır. Esmaül-Hüsna, en güzel isimler diye Kuran-ı Kerimde, Allahımız tarafından tanımlanan Onu anlatan, isim ve sıfatlardır. Bilgiyi insana açan, Fettah olan Allah, aslında insan idrakini aşan, aşkın ve mutlak zatını, insan aklına bu şekilde tanıtmıştır.
Eğer akıl, yanlış bilgiye dayandırarak Allah'ı yaratılmışlara benzetir, haşa insanlaştırırsa , o zaman şirke düşer imtihanı kaybetmiş olur. Yaratılış sebebimiz Allah'a, Rahman'a kulluk, Onu bilmek, Onu sevmek, Ondan gelen mesajın doğrultusunda Onu esması üzerinden anlamaya çalışmaktır. Aklımız Onun hakikatini idrak etmeye yetmez. Kainatın sırlarını keşfederken kendinden geçen insan, kainatı yaratan yüce mevlamızı ne kadar anlayabilir? Duyu organlarımızla algılayamadığımız fakat varlığına şüphesiz inandığımız Yaratıcımız Allah kendini bize esması ile tanıtmıştır. Onun hakkında ki en güvenilir kaynak, yine Onun sözü Kuran-ı Kerimde kendi hakkında verdiği bilgidir. Hadisi şerifte peygamberimizin de bildirdiği gibi Allahu teala kendini 99 güzel isimle bize anlatır. Her şeyin başı tevhiddir. Her şey, la (yok) ile illa (ancak) arasında olup biter. Tüm varlık, kendi dilince tevhid getirir. Var olmak tevhid getirmek olur. Güneşin doğuşu, arzın dönüşü, gülün açışı, bülbülün ötüşü, ırmağın şırıltısı, ormanın uğultusu, hep bir nefes alıp verme, hep bir tevhid getirmedir. Gönül kulağı ile kainatı dinleyen başka bir ses duymaz. Gönül gözü ile varlığı izleyen, kelime-i tevhidden başka bir şey görmez. Tüm sentetik boyalar dökülür, tüm sırçalar kavlar, tüm yaldızlar soyulur, geriye Allah'ın boyası kalır. ***' Allah'ın boyası... Allah'tan daha güzel kim boyayabilir.'*** (Bakara 2:138)
ALLAH KULLUK EDİLMEYE LAYIK TEK İLAH. Maksadımız sensin, senin rızanı kazanmaktır. Bizi doğru yoluna ilet, doğru yolundan ayırma ey her şeyin sahibi, terbiye edicisi, yaratıcısı yüce mevlamız.

Yazımda Mustafa İslamoğlu hocamın Kuran-a Göre Esma-i Hüsna kitabından yararlandım. Kendisine teşekkürü borç bilirim.

Kur'an okumanın fazileti

Yusuf Kırbıyık

Kur'an başımızın tacı gönüllerimizin ilacı cenab-ı haktan efendimiz (s.a.v)'e inzal olunan ondan da bizlere tevatür yoluyla ulaşan nazmi celil bir Kitapdır.
Kur'an-ı Kerim Allah tarafından bizlere vaaz eden vaizdir. İçerisi ibretlerle doludur. Peygamberimiz onun hakkında : "Size iki vaiz bırakıyorum. Biri konuşan, diğeri susan. Konuşan Kur'an-ı Kerim , susan ise ölümdür", buyurmuşlardır. Efendimiz (s.a.v) buyurdular ki: "Kur'an-ı okuyup ona sahip çıkan kimseye ahirette oku ve cennetin derecelerine yüksel, dünyada iken nasıl onu ağır ağır okuyor idiysen öyle oku! Zira senin makamını okuduğun en son ayetin seviyesindedir", denir (Ebu davut, tirmizi, ibni mace). Yine efendimiz (s.a.v) "sizin en hayırlınız Kur'an-ı Kerimi öğrenen ve öğretendir", buyurmuşlardır (buhari, tirmizi, ebu davut, ibni mace).
"Evlerinizde Kur'an-ı Kerim okumayı yayınız". Bir ev ki onda Kur'an okunmazsa, o evin hayrı azalır. Serseri çoğalır. Ehline darlık gelir. Kuran'ın yasak ettiği şeyleri şayet okuman seni yasaklardan almıyorsa, onu anlamış, okumuş sayılmazsın. "Kur'an Allah'tan başka her şeyden faziletlidir. Kur'an'ın diğer kelama olan üstünlüğü aziz ve celil olan Allah'ın yarattıklarına üstünlüğü gibidir" (serhu sahihi tirmizi XI 47 ; miskatül mesabih 1.600). Bu yüce kitabın nüshalarının bakımlı olmasından kütüphane raflarındaki durumundan tutun da elimize alıp onu okumak, tefekkür etmek, hükümlerinden bizlere öğretilen bütün hususları hayatımıza tatbik etmeye kadar bir çok mevzuda dikkat etmemiz, titizlik göstermemiz gereken hususlar vardır. Bu hususlara dikkat gösterdiğimiz zaman Kur'an'ı Kerim kıyamet günü bize şefaatçi olacaktır. Efendimiz söyle buyurmaktadır: "Kur'an şefaati kabul olunan bir şefaatçi, şikâyeti tutulan bir davadır. Kim onu önüne rehber olarak korsa, Kur'an onu cennete çeker götürür. Kim onu arkaya bırakırsa Kur'an onu cehenneme sevk eder. Kur'an bir hidayet meselesidir. Onun gösterdiği yolu takip edene onu elden ve dilden uzak tutmayana şefaat eder. Bunun içindir ki peygamber efendimiz (s.a.v) Kur'an'ı okuyunuz. Çünkü o, kıyamet günü, ona sahip olanlara şefaatçi olarak gelecektir", buyurmuşlardır. Yine buyurdular ki : "Muhakkak demirin paslandığı gibi kalplerde pas tutar. Ashabı kiram sordular: "onun cilası nedir, Ya rasulullah?" efendimiz ise : Kur'an'ı Kerim okumak ve ölümü hatırlamaktır". Ebu Hureyre (r.a)'dan rivayet olunan bir hadisi şeriflerinde efendimiz (s.a.v) söyle buyurmuşlardır: "Herhangi bir cemaat Allah'ın evlerinden bir evde toplanır, Kur'an'ı Kerim'i okurlar ve aralarında müzahere ederlerse, mutlaka üzerlerine sekine (kalp huzuru, gönül ferahlığı) iner. Allah'ın rahmeti kendilerini kaplar. Melekler kendilerini kuşatır ve Allah c.c. onları kendi katındakilerini kuşatır". Kur'an öyle bir kitaptır ki, en yüksek mertebedekilerden en sade kişiye kadar her seviyede insan, ondan aradığını bulur. O, her devirde, her toplum ihtiyarını kaşıyabilecek ve insanlığı dünya ve ahiret mutluluk ve esenliğine götürebilecek yegane hak kitaptır. İlim ve fen ilerledikçe, onun prensiplerinin güzelliği, yüceliği ve ondaki sırlar daha iyi anlaşılmaktadır. Onun fazileti hakkında ne anlatılsa azdır. Bize düşen okumaya devam etmektir.

Batıdan İslam hakkında itiraflar

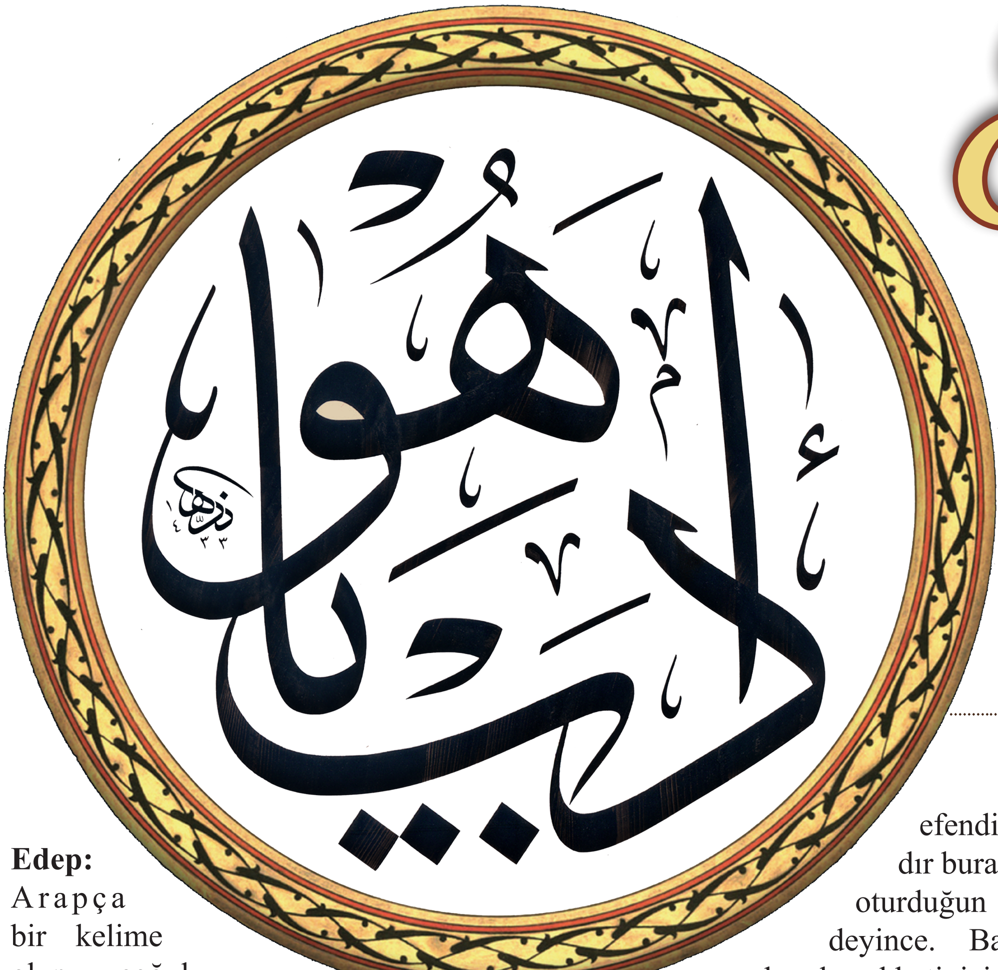
„Hiç kimse Hz. Muhammed'in prensiplerinden daha ileri bir adım atamaz. Avrupa'ya nasip olan bütün başarılara rağmen bizim bütün kanunlarımız, İslâm medeniyetine bakarak çok eksiktir. Biz Avrupa milletleri, büyük medenî imkânlarımıza rağmen, Hz. Muhammed'in son basamağına varmış olduğu merdivenin daha ilk basamağındayız."
Johann Wolfgang von Goethe

„Ben şunu iddia ediyorum ki, Hz. Muhammed en seçkin bir kıymettir. Yaradan'ın, böyle ikinci bir vücudu imkan sahasına getirmesi de ihtimalden uzaktır. Seninle aynı asırda bulunamadığım-dan dolayı üzgünüm Ey Muhammed…"
Otto Von Bismarck

„Mu-hammed'i dünya tarihindeki en etken insanlar listesinde ilk başa koymam, bazı okuyucuları şaşırtabilir, hatta bazıları bunu sorgulayabilir. Ama o tarihte tek insan olarak hem dünyevi hem dini anıdan büyük etki yapabilmiştir."
Prof. Dr. Michael Hart

„Yeni keşiflerin veyahut ilim ve irfanın yardımı ile hallolan yahut çözülmesine uğraşılan meseleler arasında bir mesele yoktur ki, İslâmiyet'in esasları ile çatışsın. Kur'an-ı Kerim ve onun öğrettikleri şeyler ile fıtri kanunlar ve fenler arasında tam bir ahenk görülmektedir."
Lavazon

Edep

Emin Uzun

Edep: Arapça bir kelime olup çoğulu adaptır. İslamdaki karşılığı ise hayatın her yönünü kapsayan görgü, ahlak kuralları, incelik, nezaket ve zerafet halleridir. Tasavvuf yolunda maksada ancak edeple ulaşılır diyor büyükler.

Yüzü dost özü düşmandan usandım. Dili mümin, kalbi şeytandan usandım. Dostum herkesin kahrı çekilirde ben DAVASIZ müslümandan usandım.

Edeple ilgili ayetler:

İsra/37: “Yeryüzünde böbürlenerek dolaşma. Çünkü sen(ağırlık ve azametinle) ne yeri yarabilir, ne de dağlarla ululuk yarışına girebilirsin.”

Edep: Konuştuğun zaman dilini, yalnız kaldığı zaman kalbini korumaktır. Şükürsüz ve edepsiz kimse Cenabı Hakkın lütuf ve ihsanından mahrum kalır.

-Hadis: Hz.Ali (R.a) dan Efendimiz (S.A.V) şöyle buyurdu: Beni Rabbim edeplendirdi, edebimi de üstün ve güzel eyledi.

Süfyanı Sevri (k.s): Güzel edep, Allahü Tealanın gazabını söndürür.

Edebi olan ebedidir, diyor bir düşünür.

Hz.Osmanda edep döküntüleri hayırlıdır, diyor.

Hz.Mevlana, İnsanın edebi ve ilmi en büyük varlığıdır. Eskimez, çürümez, kaybolmaz. Eski devirlerde dergaha ilim öğrenmek için gelenlere önce edep öğretilirdi. Bayezid-I Bestami hocalarından birinin huzurunda bulunuyordu. Hocası “şu raftaki kitabı getir” dedi. Bayezid “Hangi raftaki kitabı istiyorsunuz efendim?” diye sordu. Bunca zamandır buraya gidip geliyorsun. dershanede oturduğun yerin üstündeki rafı diyorum”- deyince. Bayezidi Bestami”Efendim,mübarek sohbetinizi dinlemekteki dikkat ve edebe riayetten dolayı şu ana kadar başımı kaldırıp etrafa bakmış değilim.”diye cevap verdi. Hocası bu söz karşısında “Madem durum böyledir, senin işin tamamdır. Şimdi artık memleketine dönüp, bizden öğrendiklerini öğretebilirsin”buyurdu.

Yine bir zat: Edep bir damladır, damladımı yok olur.

Yunus Emre de: Edebim el vermez edepsiz edene en güzel cevap susmak, edebi elden gidene diyerek adeta edebi taçlandırıyor.

Yine Hz.Mevlana sevginin bile edeple alakasını öyle güzel anlatıyorki; Güzeli güzel eden edeptir, edep güzeli sevmeye sebeptir.

Yunus Emre herşeyin bir hiç olduğunu harika cümlelerle anlatarak onum kıymetini açıkça ortaya koymaktadır. Gezdim Halep ile Şamı eğledim ilim talep, meğer ilim bir hiçmiş, illa edep illa edep. Eskiden dergahların giriş kapılarında bir levha olurdu “Edep Yahu” yazardı. Maalesef toplumumuz diplomalı kaba insanlarla doldu. Zerafet denen ince bir edep çizgisi kayboldu gitti. Bunun için büyüklerimiz üç Z “ye dikkat çekiyor ve asla terketmemizi söylüyorlar. Ziyaret, Ziyafet, Zerafet.

Annemden sonra Annem dediğim Hatice Teyzem(Allah rahmet eylesin) bana eski hatıralarını anlatırken şunları söylemişti: Bak oğlum dedi; Nasıl insanların edebi, iffeti varsa, evlerinde edebi, iffeti vardır. “Teyzeciğim nedir evlerin iffeti ve edebi dedim; şöyle anlattı;

Biz küçükken annelerimizden önce babalarımızın karşısında edepli oturmayı öğrendik. Evde anne babamız varken izin vermedikleri sürece ayaklarımızı uzatıp oturmaz büyüklerimiz konuşurken söze dahil olmazdık. Asla babamız sofraya oturmadan sofraya el uzatmazdık. Babamız gelir "Besmele" çeker "Haydi buyrun" derdi. Huzurla hepimiz başlardık yemeğe. Sonunda sofra duasını sırayla yapardık. İşte bu sofranın edebidir.

Bende bu kadar baskı fazla değil mi ? Bıraksınlar herkes rahat hareket etsin dedim. Hayır oğlum dedi. Bizim zamanımızda saygı olduğu için sevgi hep bâki kalırdı. Sevgi varoldukça baskı gibi görmez, çok huzurlu olurduk. Yemekler lezzetli uykular dinlendirici idi. Biliyormusun baskı kelimesinin ne demek olduğunu yeni yeni öğrendim.

Oğlum iffetimiz, edebimiz giderse ortada imanımız kalmaz,dedi.

Biz beylerimizle yan yana yürümezdik.
Çünkü dul kalanlar var. Onların gönül yaralarına tuz basmayalım diye, beylerimizin bir adım gerisinde yürürdük, diyordu.

Osmanlılarda edep müstesna bir yere sahipti. Ozamanlar "Kapıyı kapat" denilmezdi. Allah kimsenin kapısını kapatmasın diye düşünülürmüş. "Kapıyı ört" denilirmiş.

Kapının kapanmadan yavaşca örtülmesi edepdenmiş. "Lambayı söndür", demezlermiş. Allah(c.c) kimsenin ışığını söndürmesin.

"Lambayı dinlendir" denilirmiş.Lamba yakılmaz uyandırılırmış uyuyan birisi uyandırılmak için sarsılmaz veya adı ile çağrılmazmış.

"Agah olun erenler"denirmiş. Nezaket, incelik,edep her işin başı imiş ondan. Hanımlar "efendi" derlermiş beylerine "siz" derlermiş. Hanım efendiliklerini gösterirlermiş.

Kapıdan çıkarken arkasını dönmemek geri geri çıkmak edepdenmiş. Kapı eşiğindeki ayakkabılar dışarıya doğru değil içeriye doğru çevrilirmiş.

"Git bir daha gelme" der gibi değiş de "gitsende ayağının yönü bu tarafta olsun" der gibi.

Bediüzzaman(k.s) yumurtayı ucundan, çok az kırar, fazla kırmayı tahrip olarak düşünür. Tahribin hiçbir türünü sevmezmiş. Osmanlı insanı yaşarken kendini "sonsuz kudret" karşısında değersiz gördüğünden, çokları mezar taşlarına üç harften ibret olan "hiç"i yazdırmıştır.

Ne güzel söylemiş büyüklerden biri: Haksız bir davada "zirve" olmaktansa haklı bir davada
"Zerre" olmayı tercih ederim.

Gelin konumuzu şu harika olayla bitirelim.
Ateş, su ve Ahlak arkadaş olmuşlar. Bunlar ormanda giderlerken birbirlerine şöyle sormuşlar. Önce ahlak ile ateş soruyor. Su kardeş seni kaybedersek nerde bulalım. Su "nerde gürül gürül akarsanız ben mutlaka ordayımdır" der. Ahlak ve su ateşe sordular. Ateş kardeş seni kaybedersek nerde bulacağız Ateş de "nerde baca görürseniz ve duman tüttüğünü seyredersiniz ben mutlaka oradayımdır. Bu sefer ateş ve su ahlaka sorar: Peki ahlak kardeş seni kaybedersek nerden bulacağız. Ahlak harika bir cevap veriyor:
Aman ha.....Dikkat edin beni kaybetmeyin. Beni bir kaybederseniz bir daha bulamazsınız.
Sevgili dostlar:
İnsanı insan yapan belkide sultan yapan ahlakı (edebi) dir. Hayatta herşeyimizi kaybedebiliriz. Zamanla telafisi mümkün olabilir. Ama edebimizi kaybedersek telafisi mümkün olmayan sonuçlarla karşılaşır, edebi varlığımızı kaybeder, bir yokluk uçurumuna doğru yuvarlanmış oluruz.
Bizler hem dini bir bütün yaşamaya çalışacak hemde çevremizdeki oluşumları yakından takip ederek mutlu sona doğru emin adımlarla yürümeye çalışacağız. Hayatımız mutlu ömrümüz bereketli olsun insaallah. Allaha emanet olun.

Allah derim!

Sırtımda, taşınmaz yükü göklerin;
Herkes koşar, zıplar, ben yürüyemem!
İsterseniz hayat aşını verin;
Sayılı nimetler bal olsa yemem!

Ey akıl, nasıl delinmez küfen?
Ebedi oluşun urbası kefen!
Kursa da boşluğa asma köprü, fen,
Allah derim, başka hiçbir şey demem!

Necip Fazıl Kısakürek

Gül Eğitim Merkezi

değerli hocamızla güzel bir röportaj...

Adı: Yusuf
Soyadı: Kırbıyık
Doğum tarihi: 01.05.1965
Doğum yeri: Samsun / Carşamba
Memleketi: Samsun/ Carşamba
G.E.M. görevi: Kuran/ Temel dini bilgiler/ Tecvid
Hobileri: Şiir okumak/ kuranla hemhal olmak/ ilahi çalışmaları
En sevdiği yemek: tas kebabı
En sevdiği içecek: ayran
En sevdiği kitap: elmalı hamdi
En sevdiği şey: elde ettigi bilgileri yaymak
Sevmediği şey: kin / nefret v.b.
Sevdiği ilahi sanatcısı: Fatih Koca
Örnek aldığı şahsiyet: Fatih Çollak / Merhum Ismail Biçer
İlahiyatcı olmasaydı ne olurdu: Tüccar
Ögrencilere tavsiyesi: içinde bulundukları günlerin değerini bilmeleri.

2014/15 - Cüz Sınıflarımız

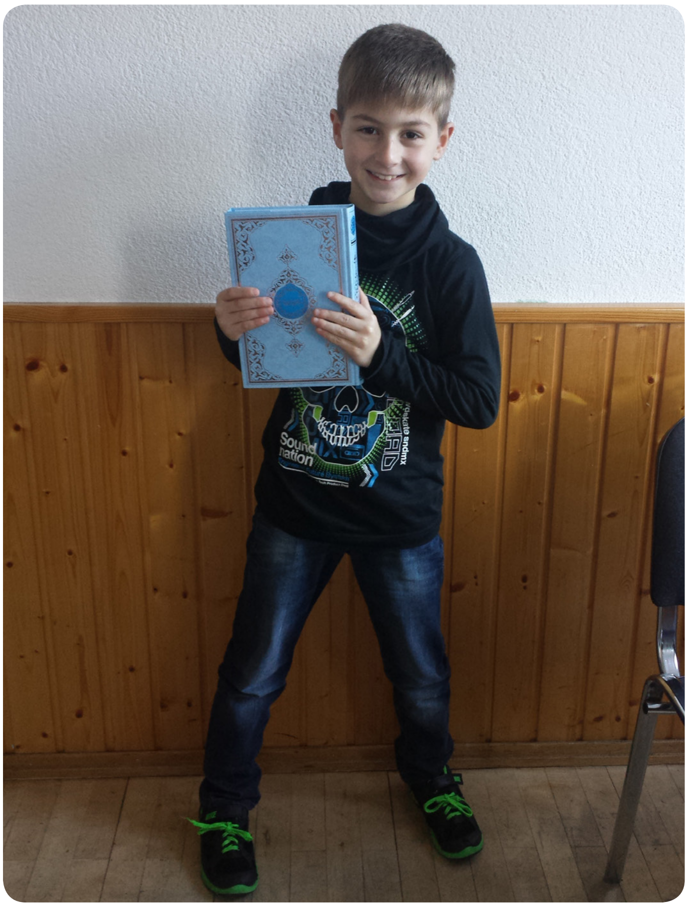
Kız Öğrencilerimiz

Erkek Öğrencilerimiz

Kur‘an‘a geçenler

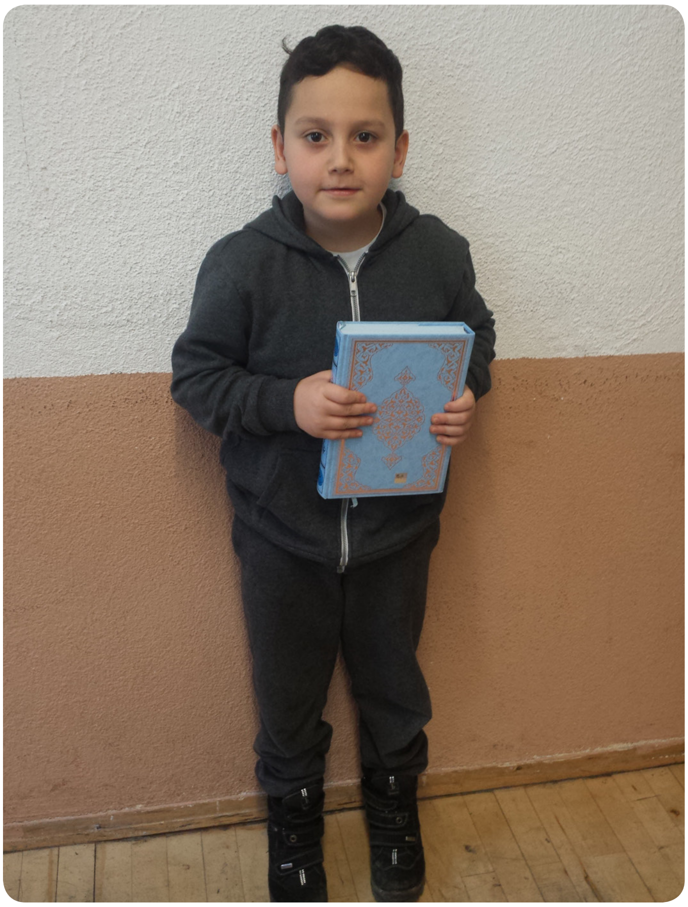
Deniz Dursun - Sınıf: 3b

Sadi İlbahar - Sınıf: 3a

Enes Keskin - Sınıf: 3a

Bilal Yanar - Sınıf: 3a

Selman Aslan - Sınıf: 3a

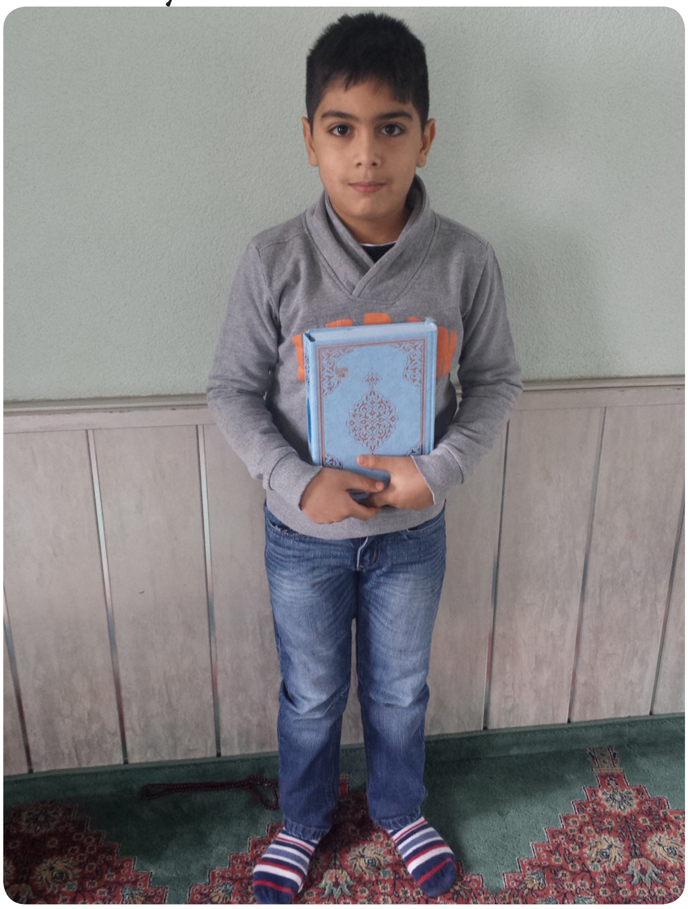
Enes Büber - Sınıf: 3b

Yavuz Işık - Sınıf: 3b

Enes Akyol - Sınıf: 3a

bir Kıssa bin Hisse

بسم الله الرحمن الرحيم

İş Bilene Can Kurban

Gazneli Sultan Mahmud, bir av merasiminden dönerken bir köyde, Ayas adında bir delikanlı ile tanışmıştı Ayas'ın söz ve davranışlarındaki farklılık, bunlardan yansıyan zeka parıltıları karşısında Sultan Mahmud, bu delikanlıda bir cevher olduğunu sezmiş ve onu kendi rızası, ana-babasının izniyle Gazne'deki sarayına götürmüştü

Ayas, sarayda sultanın emriyle yoğun bir eğitim ve öğretime tabi tutuldu Tahminlerin ötesinde zeki ve başarılı bir genç olduğu görüldü Her öğretileni hemen belliyor, köyden gelmişliğini hissettirmemek için bir yanlışlık yapmamaya aşırı dikkat gösteriyordu

Sonuçta Ayas, Sultan Mahmud'un istediği nitelikte bir elaman olarak yetişti ve sultanın emrine girdi Kendisine hangi görev verilse hakkından geliyor, her işte hükümdardan tam not alıyordu Sultan Mahmud Ayas'ı keşfettiğine içten içe memnun oluyordu

Ayas, sarayda liyakat ve yetenek isteyen görevler için adı akla ilk gelen kimse olmuştu Sultanın bir paye verdiği kimseler içinde en güvendiği, en gözde kişi Ayas'tı Bunun için Sultan'ın maddi ve manevi iltifatlarına mazhar oluyordu Bu durum Ayas'la aynı rütbedeki vezirler ve diğer yüksek dereceli memurların kıskançlığına, Ayas hakkında ileri geri konuşmalarına sebep oluyordu Ama Sultan Mahmud herşeyden haberdardı Bir gün vezirlerinin kumandanlarının katıldığı bir gezi düzenledi Bu gezi sırasında yakınlarından geçmekte olan bir kervan Sultan Mahmud'a, Ayas'ın değerini kanıtlamak için aradığı fırsatı verdi Sultan Mahmud, vezirlerinden birini çağırdı ve ona,

- Git, şu kervan nereden geliyormuş sor, dedi Vezir gitti sordu ve döndü:

- Sultanım, bu kervan Çin'den geliyormuş

- Peki nereye gidiyormuş?

- Onu sormadım efendim

Sultan Mahmud bunun için bir başka vezir çağırdı ve ona,

- Git şu kervan nereye gidiyormuş öğren dedi Vezir öğrenip geldi:

- Sultanım Mısır'a gidiyormuş

- Anlaşıldı, yükü neymiş?

- Onu öğrenmedim efendim

Böyle kaç tane vezir denedi, kervan hakkında tatminkâr bilgi edinemedi Bunun üzerine mevcut vezir ve diğer yetkililere şöyle dedi:

- Ayas'ı çekemediğinizi, hakkında ileri geri konuştuğunuzu, gözden düşürmeye çalıştığınızı biliyorum Benim Ayas'a değer verişim sahip olduğu engin kabiliyetlerden, verilen her görevde gösterdiği ustalık ve beceriklilikten dolayıdır Beşinizin, onunuzun birlikte üstesinden gelemediği bir işi tek başına hak edebilmesi sebebiyledir En basiti şu kervan hakkında hanginizi gönderdimse yeterli bilgileri edinemediniz Halbuki daha önce böyle bir konuda Ayas'ı denedim, bir seferde tekmil bilgiyi, akla gelebilecek tüm soruların cevabını öğrenip beni aydınlatmıştı İşte benim Ayas'ı tutmamın, ona farklı muamele yapmamın sebebi budur.

ZAMANI *Namaz* ile ayarlamak

Sezai Çabuk

Zaman;Allah cc. ın biz kullarına ihsan ettiği sayısız nimetlerin en önemlilerindendir.Belki de en önemlisidir.En önemlisidir çünkü biz,bize ihsan edilen diğer bütün nimetlere yaşadığımız zaman dilimi içerisinde kavuşuruz.

Zaman öyle bir kıymettir ki, onun değerine dikkat çekmek üzere Cenâb-ı Hak Asr Sûresi'nde; "**Zamana yemin olsun**!" buyurmaktadır.
Yine iki cihan güneşi Hz.Muhammed sav efendimiz de;

"İki şey vardır ki onlar hakkında insanların çoğu aldanış içerisindedir. Bunlar; sıhhat ve boş vakittir." (Buhârî, Rikak 1)

Buyurarak zamanı değerlendirmemiz hususunda dikkatimizi çekmektedir.

Yaşadığımız şu fani dünya hayatında bize verilen zamana ÖMÜR diyoruz ki, nefeslerle sayılıdır. Aldığımız verdiğimiz her nefes ile bize ait olan ömrümüzü, yani zamanımızı nefes nefes tüketmekteyiz.Her nefesimizi son nefes olabilir diye değerlendirmemiz gerekirken,içinde yaşadığımız dünya hayatı bize son nefesi unutturuyor da ömrümüz,nefeslerimiz hiç bitmeyecek zannediyoruz.

Var olan her şeyi yoktan yaratan,yaşatan Allah (cc) bizim bu konuda gaflete düşeceğimizi bildiği için,-Kur'an-ı Kerimde birçok ayaet-i kerime ile ve alemlere rahmet olarak gönderdiği Hz.Muhammed sav Efendimizin hadis-i şerifleri ile bizi devamlı uyarmaktadır.

"De ki: ‚Allah'ın dilemesi dışında, kendim için zarardan ve yarardan (hiçbir şeye) malik değilim. Her ümmetin bir eceli vardır. Onların ecelleri gelince, artık ne bir saat ertelenebilirler, ne öne alınabilirler." (Yunus Suresi, 49)

"Beş şeyden evvel beş şeyin kıymetini bil; İhtiyarlık gelmeden önce gençliğin, hasta olmadan önce sıhhatin, fakirlik gelmeden önce zenginliğin, meşguliyetten önce boş vaktin ve ölmeden önce hayatın." (Buhârî ve Müslim)

Bu ve benzeri ayet-i kerime ve hadis-i şeriflerle zamanımızın kıymetine dikat çeken Rabb'imiz,kendisine nasıl kulluk edeceğimizi emrettiği ibadetlerimiz ile de esasında bizlerde zaman bilinci oluşturmaktadır.
Günde beş vakit namaz kılmamızı emreden Rabb'imiz bunları günün muhtelif saatlerine yaymak sureti ile günümüze namaz ayarı yapmıştır.

Güneş doğmadan sabah ezanları ile namaza kalkan müslüman,yaratılış gayesine uygun bir hayat yaşama konusunda güne ilk namaz ayarı yapmaktadır.
Gündüzün yoğun çalışma temposu ile,sabah namazında yapılan ayarda meydana gelen sapmalar öğle ve ikindi namazları ile düzeltilir.

Günün sonunda akşam namazı ile birkez daha yenilenen namaz ayarlı zaman bilincimiz,uykuya yatmadan önce yatsı namazı ile son kez kontrol edilir ve gecenin istirahat kısmı devreye girer.Bu kısım için bile Peygamber Efendimiz (sav)'in müjde niteliğindeki hadis-i şerifine kulak verelim;

„Yatsı namazını cemaatle kılan kimse, gece yarısına kadar namaz kılmış gibidir. Sabah namazını da cemaatle kılan kimse ise bütün gece namaz kılmış gibidir". (Müslim, Mesâcid 260)

Gününü namaz ayarı ile değerlendiren müslüman, cemaat ile hassas ayar da yaparsa,uyku halinde bile zamanını değerlendirmiş olmaktadır.

Haftada bir gün CUMA günü bütün Müslümanların mutlaka bir araya gelerek cematle kıldığımız Cuma namazı ise adeta ömrümüzün bir haftalık diliminin hesabının yapılması değimlidir.

Ya Ramazan orucu…Aynı anda yemeği içmeyi kesip,akşam ezanları ile hep beraber yapılan iftatlarımız farkında olmadan bizlerde zaman disiplini oluşturur.
Her şeyi satın almak, değiştirmek, borç alıp, borç vermek mümkündür. Ancak zamanı satın almak, borç alıp vermek ise asla mümkün değildir. Çünkü zaman, herkes için belirli ve geçicidir.

Zaman, insana Allâh'ın lutfettiği en kıymetli bir imtihan saatidir. O saat, eldeyken fırsattır. Elden çıkınca ise, ancak pişmanlıktır.

Âhirette insan şu beş şeyden sorguya çekilmedikçe Allah'ın huzurundan ayrılamaz. Bunlar; ömrünü nerede geçirdiği, gençliğini ne şekilde tükettiği, malını nereden kazanıp nereye harcadığı ve bildikleriyle amel edip etmediğidir." (Tirmizi)

Huzur-u ilahi'de keşke deyip pişman olmamak dileği ve duası ile…
Unutmayalım ki, zaman hiç kimse için durmaz. Geçmiş zaman tarih, gelecek zaman gizemli, Şu an ise; **Bize verilen gerçek bir hediyedir.**.

Peygamberler Tarihi

Hz. İdris

-2-

Kur‘ân-ı kerim‘de ismi geçen peygamberlerden. Şit aleyhisselâmın torunlarındandır. Asıl ismi Ahnûh veya Hanûh‘tur. Kur‘ân-ı kerim‘de İdris diye bidirildi. Kendisine peygamberlik, hikmet ve sultanlık verildiği için ,‘Müselles bin-Ni‘me“ (kendisine üç nimet verilen) de denilmiştir. Babasının adı Yerd, annesinin adı Berre veya Eşvet‘tir. Bâbil‘de veya Mısır‘da Münif denilen yerde doğduğu rivâyet edilmiştir. Kendisine otuz suhuf (forma) kitap verildi. Diri olarak göğe kaldırıldı. Âdem aleyhisselâmdan ve Şit aleyhisselâmdan sonra insanlar madden ve mânen bozuldular. İdris aleyhisselâm, içinde yaşamış olduğu, Kâbil‘in evlâdından bir topluluğa peygamber olarak gönderildi. Her türlü isyân, kötülük ve günâhın işlendiği bu topluluğa Allahü teâlânın kulluk etmeleri gerektiğini sabırla anlattı. Allahü teâlâ ona otuz sayfa (forma) kitap gönderdi. Cebrâil aleyhisselâm dört defâ gelerek Allahü teâlânın emir ve yasaklarını tebliğ etti.İdris aleyhisselâm, kavmine kendisinden sonra gelecek peygamberleri, Muhammed aleyhisselâmın vasıflarını bildirdi. Kendisinden sonra gelecek olan Nûh tûfânını ve Âhir zaman peygamberi muhammed aleyhisselâmı bütün tafsilâtıyla anlattı. Peygamber olduğunu ispat eden birçok mûcizeler gösterdi. Fakat kendisine kavminden pek az kimse itâat etti, pek çoğu ise karşı geldi. Bunun üzerine İdris aleyhisselâm yaşamış olduğu Bâbil diyârından Mısır‘a hicret etti. Kendisine imân edenlerle birlikte burada yerleşti. Allahü teâlâ ona yetmiş iki lisanla konuşmayı nasip etti. Her kavmi kendi lisanıyla hak dine dâvet etti. Harp âletleri yapıp, kâfirlerle cihâd etti. İnsanlara şehir kurmak sanatını ve idârecilik ilmini öğretti. Yüz şehir kurdu. Bunların en küçüğü Diyarbakır yakınında bulunan Rehâ şehridir. Her millet deöğrendikleri bu kâidelere göre kendi bölgelerinde pekçok şehirler kurdu. İnsanlara muhtelif ilimleri de öğretti. Pekçok kimseye hikmet ve riyâziye (matematik) dersleri verdi. Fen ilimleri, tıp ve yıldızlarla alâkalı ince ve derin meselelerden bahsetti. Allahü teâlâ ona göklerin terkiplerini, neden meydana geldiklerini, yıldızlarla alâkalı derin bilgileri, senelerin sayısını ve hesâp ilmini öğretti. İdris aleyhisselâm kavmine kalem ile yazı yazmasını, iğne ile dikiş dikmesini öğretti. Öğrettiği ilimler, Allahü teâlânın bildirmesi ile oldu. Yoksa insanoğlunun aklı va zekâsı, sâdece araştırma yoluyla bu bilgilere ulaşamazdı. Eski yunanlılar ve daha sonra gelen filozoflar, fizik, kimyâ ve tıb bilgilerini İdris aleyhisselâmın kitâbından aldılar.

İdris aleyhisselâm, uzun seneler insanları hak dine dâvet etti. Yeryüzünün meskûn yerlerini dört bölgeye ayırıp herbirine bir vekil tâyin etti. Bir müddet sonra Aşûre gününde göğe (semâya) kaldırıldı. Dünyâda yaşadığı ömrünün sonuna doğru ölüm meleği Azrâil aleyhisselâm, İdris aleyhisselâmı ziyârete geldi. İdris aleyhisselâm, Azrâil‘e: ,‘Bir anlık benim rûhumu al.“ dedi. Bunun üzerine Allahü teâlâ, Azrâil aleyhisselâma; ,‘Onun rûhunu al!“ diye vahyetti. Azrâil aleyhisselâm rûhunu aldı. Allahü teâlâ, İdris aleyhisselâmın rûhunu tekrar iâde etti. İdris aleyhisselâm, Azrâil aleyhisselâma; ,‘Beni semâlara götür. Cennet‘i ve Cehennem‘i göreyim.“ dedi. Allahü teâlâ, Azrâil‘e onu semâya götürmesini vahyetti. İdris aleyhisselâma Cehennem gösterildi. Cennet‘e götürüldü. Cennet‘e girince, çıkmak istemedi. Kendisine; ,‘Niçin çıkmıyorsun?“ diye sorulunca; ,‘Allahü teâlâ, ,‘Her nefis ölümü tadacaktır“ buyurdu. Ben ise ölümü tattım. Yine Allahü teâlâ, ,‘Herkes Cehennem‘e

kerimesinde meâlen; ,‘Biz onu yüksek bir mekâna kaldırdık.“ buyrulmak suretiyle bildirilmiştir. Tefsir âlimleri âyet-i kerimede bildirilen ,‘yüce mekân“ dan murâdın, peygamberlik ve Allahü teâlâya yakınlık mertebesi veya Cennet veya altıncı, yâhut dördüncü kat semâ olduğunu bildirmişlerdir. Nitekim Buhâri ve Müslim‘de bildirilen hadis-i şerifte, peygamberimiz aleyhisselâm Mirâca çıktığı zaman, hazret-i İdris›i dördüncü kat semâda gördüğünü bildirmiştir. İdris aleyhisselâm diri olarak göğe çıkarılınca, onu çok sevenler, ayrılık acısına dayanamadılar. Hatırlamak için resmini yaptılar. Daha sonra gelenler bu resmi tanrı sandılar, çeşitli heykeller yapıp tapıldı. Böylece putperestlik meydana çıktı. İdris aleyhisselâm, ağaçların yapraklarının sayısını bilirdi. Duâ ederken (Bi adedil-evrâk) ,‘Ağaçların yaprakları kadar“ diyerek tesbih okurdu. Yıldızlara âit ilmi bilirdi. Kavmini imâna dâvet ettiği zaman, yıldızların heyeti, durumu ve diğer husûsi hâllerini açıklamasını istediler. İdris aleyhisselâm bunu geniş olarak haber verdi. Yıldızların durumunu anlattı. Bunun için ,‘nücûm ilmi“ hazret-i İdris›ten kalmıştır, dennir. Melekler grup grup onun ziyâretine gelip görünürlerdi. Her birinin ismini, vazifesini, tesbihibi bilirdi. Havada uçup giderlerken onları görürdü. Gökyüzündeki bulutlara dağılmalarını emrettiği zaman dağılırlar ve dile gelip onunla konuşurlardı. Bunlar Allah‘ın İdris aleyhisselâma verdiği mûcizelerdir.

İdris aleyhisselâmın hikmetli sözlerinden bâzıları şunlardır:

,‘Akıllı kimsenin rütbesi yükseldikçe, tevâzûsu (alçak gönüllülüğü) artar.“

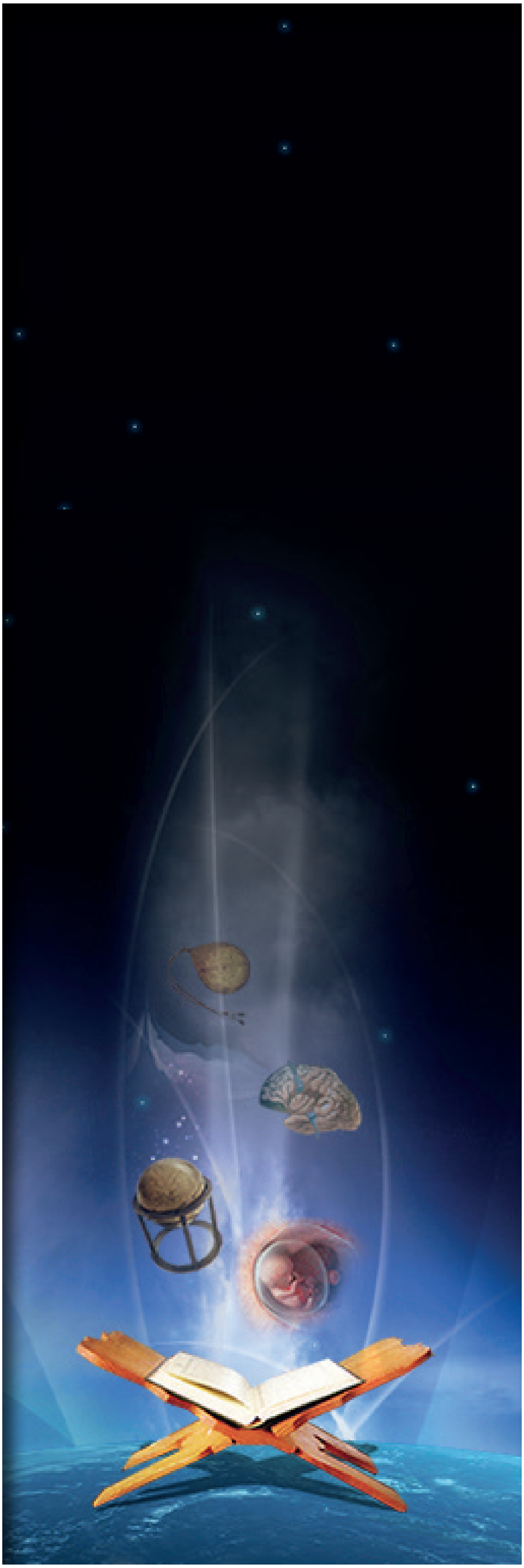
,‘Câhil, mertebesi yüksek olsa da, basiret ehlini hakir ve aşağı görür.“

,‘Dostlar arasındaki hakiki sevgi, içinde bir menfeat temin etme ve kendisinden bir zararı def etme düşüncesi olmayan sevgidir.“

,‘İnsanda bulunan en faziletli cevher, akıldır. Sâhibini pişman ettirmeyen en kıymetli şey sâlih ameldir.“

,‘İyi hasletlerin en üstünü, kızgınlık hâlinde doğruluk, sıkıntı hâlinde cömertlik cezâ vermeye gücü yettiği hâlde affetmektir.“

Kur‘ân-ı kerim‘in Meryem, Enbiyâ sûrelerinde İdris aleyhisselâmla ilgili haberler verilmiştir.

Âdem Saraç
e-mail: vardisarac@yahoo.com.tr

Elhamdülillah…

Yüce Allah *-celle celâlühû-* çok şey ihsan etti bize. Bunun en başında da İslâm nimeti gelir tabii. İslâm ve Îmânı O sevdirdi bize...

"...Allah size imanı sevdirdi ve onu kalplerinize süsledi. Küfrü, fıskı (yoldan çıkmayı) ve isyanı size çirkin gösterdi..." (Hucurât, 49/7).

Peygamber Efendimiz *-sallallahu aleyhi ve selem-* de ne güzel dua etti...

"Allah'ım! Îmânı bize sevdir. Kalplerimizi îmânla süsle. Küfrü, fıskı ve isyanı bize çirkin göster. Bizi, doğruyu bulanlardan kıl."
(Müsned-i Ahmed, 3/414).

Gül bahçemizde her zaman güller açsın, duasıyla başlayalım yine söze. Gül kokusu bütün kâinata saçılsın diyelim. Herhangi bir çiçek olan "gül" büyüklerimizin çok güzel yakıştırmasıyla, Rasûlüllah Aleyhisselâm'ı temsil eder bir hale gelmiştir. Bunun için derler ki gül, kokusunu Rasûlüllah'ın terinden almış! Kokusunu terinden, dokusunu teninden!

İşte bu yüzden gül, aynı zamanda ümittir! Sevgidir, aşktır, muhabbettir! Yalnızlığımızın soğuğunda bizi ısıtan gül sıcaklığıdır.

Yine bilindiği gibi, gül bülbülle, bülbül de gülle anılır hep. Bizler de O gülün bülbülleri olmak istiyoruz artık! Bunun için çalışıp çabalıyoruz hepimiz.

O'nun içimize ve aramıza gelmesi elbette çok güzeldir. Fakat bizim O'na koşmamız gerekmiyor mu? Sürekli "gel" deyip durmayalım artık! O'nu çağırmak yerine O'na gidelim! O'na gidemeyenler O'nunla olamazlar çünkü!

Hayatı, hayatı verenin istediği şekilde yaşamak için, sürekli O'nunla olmamız lâzım! O'nunla olamayanlar hayatı O'nunla yaşayamazlar! O'nunla yaşamak için, O'nunla olmak gerek!

Öyleyse gidelim artık! O'na gidelim! Oralara gidelim! Hacc ve Umre ile gidelim! Îmân ve amelimizle gidelim! Gönül ve ruh dünyamızla gidelim…

Fakat kuru bilgi ile gidilmez oralara; daha doğrusu boş gönülle gidilemez! Aşk ve muhabbetle gidilir ancak. Sâlih amellerle gidilir. Sâlih ve sâdıklarla beraber olmakla gidilir. Bunun niçin Allah Teâlâ Hazretleri şöyle buyuruyor;

"Ey îmân edenler! Allah'tan korkun ve sâdıklarla (dosdoğrularla, Hakk'tan hiç ayrılmamış olanlarla) beraber olun." (Tevbe, 9/119).

Doğru olmanın en doğru yolu budur işte; doğrularla beraber olmak! Sâdıklarla beraber olmak! Allah ve Rasûlü'ne yönelmek…

Yüreğimizi bütünüyle Allah ve Rasûlü'ne çevirdiğimiz zaman, başka bir iklim ve başka bir mevsim başlar hayatımızda. Bunun için her şeyden önce Allah'ı sevmeliyiz. Peygamber'i sevmeliyiz. Allah ve Rasûlü'nü seversek, Allah ve Rasûlü tarafından da seviliriz!

O'nunla olmak, O'nunla yaşamak! Nûr, ışık ve aydınlığın içinde olmak! Ne güzel ve ne anlamlı bir oluştur bu! Her şeyimizi O'nunla yaşamak! O Gül ile bütün dikenlikler gülistan haline gelir!

O candır bizim; canımız! O güldür gönlümüzde açan; gülümüz! Hayatımız O'nunla anlam kazanır ancak. Dikenliklerimiz O'nunla Gülistana dönüşür.

Fakat gül resmi yapmak veya gülü anlatmak başkadır! Gül kokusu vermek veya güle sevdalanmak başka! Gül resmini herkes yapabilir! Ama gül sevdasını herkes yaşayamaz! Bunun için, her şeyimizin önüne O'nu koymak ve hayatı bütünüyle O'nunla yaşamak gerek! Sevgililer sevgilisidir O! Allah'ın Habîb'idir!

Allah ve Rasûlü yanındaki yerimizi merak ediyorsak, yüreğimizde Allah ve Rasûlü'ne ayırdığımız yere bakalım... Ne kadar yaşıyoruz, yani O'nunla yaşamak deyince ne anlıyoruz?

Sevelim Allah ve Rasûlü'nü. Sarılalım Kur'ân ve Sünnet'e... Kur'ân-ı Kerîm'siz bir tek günümüz bile geçmesin. Çünkü kalplerimizin anahtarı Kur'ân-ı Kerîm'dedir...

"O mü'minler (öyle itaatkâr ve mütevazı olanlar ki, onlar) Allah anıldığı zaman kalpleri titrer (kalpleri yerinden oynar)! Başlarına gelen musibete sabrederler. Namazı devamlı ve dosdoğru kılarlar. Ve kendilerine verdiğimiz nimetten (rızıktan) infak ederler (başkalarına da harcama yaparlar, dağıtırlar)." (Hacc, 22/35).

"Ey kalpleri evirip çeviren Allah'ım! Kalbimi Senin dinin üzere sabit kıl!"

(Tirmizî, Daavât 90)

Evet, Allah bizi böyle tanıtıyor işte... Her birimizin böyle olmamızı istiyor...

Öyleyse haydi hayatı O'nunla yaşamaya! Hayatımızın her yönünde O'nu örnek almaya! Bunun için çalışalım artık, hem de çok çalışalım…

Gül muhabbetli adam olacağız! Gül muhabbetli hanım olacağız! Hangi yaş ve konumda olursak olalım, her birimiz bütün fırsatları çok iyi değerlendirip, geceli-gündüzlü çalışalım. Güzelliklere ancak bu şekilde ulaşırız. Güzelliklerle ancak bu şekilde donanırız.

Peygamber Efendimiz ve Sahâbe-i Kirâm Efendilerimiz'i doğru bir şekilde anlamak, anlatmak ve hayatı O'nunla yaşamak!

En yakın çevremizden başlamak üzere, yüzleri, gözleri, gönülleri; yüzümüze, gözümüze ve gönlümüze alacağız artık! Gül sevdası ile bir başka âleme gireceğiz! Ve haykıracağız gönül dilimizle…

Dargınlıkları, kırgınlıkları, ayrılıkları kaldıralım artık aradan! Kavuşalım birbirimize! **"Ancak mü'minler kardeştir"** (Hucurât, 49/10) buyrulmuştur! Kardeşlerimizle, kardeş olalım artık! İçimizdeki ve dışımızdaki bütün benlik putlarının hepsini kırıp atamadığımız sürece, birbirimize kavuşmamız mümkün değildir.

Daha ne kadar sürecek gurur ve kibrimiz? Gurur ve kibir dikenliğinde güller yeşermez ki! Unutmayalım ki, her şeyimiz gülümüze bağlı bizim! O'nunla yaşamaya bağlı!

Gül muhabbeti çerçevesinde birliktelikten bahsediyoruz biz. Birlikte yaşamak başka, birliktelik başkadır.

Allah ve Rasûlü olmadan olmaz! Kur'ân ve Sünnet olmadan olmaz! Peygamber ve Sahâbe olmadan olmaz!

O'na giden yollar çoktur. Yeter ki bu yolların birine düşmeye azmedelim.

Haydi öyle ise, Güller Gülü'nün yoluna! Peygamber Efendimiz *-sallallahu aleyhi ve sellem-* ile buluşmaya! Gönülden süzülüp gelen arzuyla! Yıllara yayılan gönül feryadıyla! İyi bilelim ki, her Müslüman'da aşk vardır. Yeter ki ortaya çıkaralım onu. Âşıklar, aşkına ancak aşkla varırlar!

Unutmayalım ki, öncelikle Allah sevdi O'nu. O Can Efendimiz'e *"Habîbim!"* dedi. *"Sevgilim"* demek bu! Sonra da Sahâbe sevdi O'nu! Hem öyle ki, *"Her şeyim Sana feda olsun"* anlamına gelen kısaca; *"Fidâke"* diyerek, canlarını bile koydular ortaya!

İşte biz de böyle bir sevgiyle sevmeliyiz O'nu. Sevelim ki, şefaatine nail olalım. Bu sevgi ve aşkın zirvesine çıkalım inşallah.

"...Ey Rabbimiz! Eğer unutursak veya yanılarak hataya düşersek, bizi hesaba çekme Ey Rabbimiz! Bizden öncekilere yüklediğin gibi, bize de ağır yük yükleme. Ey Rabbimiz! Gücümüzün yetmediği işlerden bizi sorumlu tutma. Ey Rabbimiz! Bizi affet, bizi bağışla, bize acı ve merhamet et. Çünkü Sen bizim Mevlâmız'sın, kâfirlere karşı bize yardım et!" (Bakara, 2/286).

"Ey kalpleri evirip çeviren Allah'ım! Kalbimi Senin dinin üzere sabit kıl!" (Tirmizî, Daavât 90).

Hanedan-ı Âl-i Osman -3-

Târihin Ender Şahsiyetlerinden
Gâzîler ve Şehîdler Sultanı

I. MURÂD HAN (HÜDÂVENDİGÂR)

(1326-1389)

Osmanlı Pâdişâhları'nın üçüncüsüdür.

Nilüfer Hatun'dan dünyâya gelmiştir. Doğduğu sene, dedesi Osman Gâzî vefat etmiş ve Bursa fethedilmişti. **I. Murâd Han**, devrinin zâhirî ve bâtınî ilimlerinde otorite olan büyük şahsiyetler tarafından yetiştirilmiştir. Ağabeyi **Rumeli** fâtihi **Süleyman Bey**'in vefatı üzerine veliaht tâyin edildi . Kısa bir müddet sonra babası vefat etti . Bursa'ya dâvet edilerek Osmanlı tahtına oturtuldu . **Hüdâvendigâr** ve **Gâzî-Hünkâr** diye anıldı. Bir devlet adamında bulunması gereken mümtaz vasıflara mâlik olan Murâd Han, aynı zamanda kalbî derinliğe de sahipti . İşte bu kalbî derinlik sebebiyle velîlik, ahî şeyhliği ve şehîdlik gibi mânevî pek yüce makamlara vâsıl oldu. O, Anadolu'da sükûn ve huzuru kısa bir zamanda sağladıktan sonra istikâmetini Rumeli'ye çevirdi . O'nun zamanında fütûhât, Avrupa'ya yayıldı, İslâm hukûkuna göre harpte elde edilen ganîmetlerin beşte biri devletin hakkı olduğundan „**Pencik** (beşte bir) **Kânûnu**" çıkarıldı . Fethedilen yerlerde Osmanlı devlet teşkilâtı mükemmel bir surette te'sîs edildi . Kimse aç ve açıkta bırakılmayıp, fakir-zengin, müslim-gayr-i müslim herkes büyük bir huzur ve seâdete kavuşturuldu .

Pâdişâh, 8 Ağustos 1389'da Kosova ovasına girdiğinde ortalığı toza dumana katan bir fırtına ile karşılaşmıştı. Bu durumda âdetâ göz gözü görmüyordu . İşte o gece **Berât Gecesi** idi . Murâd Han, iki rekât namaz kıldıktan sonra, gözyaşları içinde şu duâyı yaptı:

„Yâ Rabbî! Bu fırtına, şu âciz **Murâd kulunun günahları yüzünden** çıktıysa, **mâsûm askerlerimi cezâlandırma!..**

Allâh'ım! Onlar ki buraya kadar sadece Sen'in adını yüceltmek ve İslâm›ı *teblîğ etmek için geldiler!..*

İlâhî! *Bunca kerre beni zaferden mahrûm etmedin. Dâimâ duâmı kabul buyurdun. Yine sana ilticâ ediyorum; duâmı kabûl eyle! Bir yağmur nasîb eyle! Bu toz bulutu kalksın.. Kâfirin askerini* âşikâr *görüp, yüz yüze cenk edelim!..*

Yâ İlâhî*! Mülk de, bu kul da Sen'indir. Ben âciz bir kulum.. Benim niyetimi ve esrârımı en iyi Sen bilirsin.. Mal ve mülk maksadım değildir. Yalnız Sen'in rızânı isterim..*

Yâ İlâhî*! Bu mü'min askerleri küffâr elinde mağlûb edip helâk eyleme!.. Onlara* öyle *bir zafer lutfet ki, bütün müslümanlar bayram eylesin!. Dilersen o bayram gününde* şu *Murâd kulun yolunda kurbân olsun!..*

Yâ İlâhî*! Bunca müslüman askerin helâkine beni sebep kılma! Bunlara yardım eyle ve zafer bahşeyle! Bunlar için ben cânımı kurbân ederim; yeter ki tek Sen beni* şehîdler *zümresine kabûl eyle!.. Asâkir-i* İslâm *için teslîm-i rûha râzıyım. Tek ki, bu müminlerin uğruna benim rûhum fedâ olsun.. Beni gâzîkıldın. Sonunda da lutfen ve keremen* şehîd *eyle!*

Âmîn*!..*"

Bu âbidâne münâcaattan sonra Sultan, fevkalâde bir huzur içinde Kur'ân-ı Kerîm tilâvetine başladı . Çok geçmeden rahmet bulutları peydâh oldu . Kosova meydanı üzerine sağnak hâlinde yağmur boşandı. Rüzgâr durdu Toz bitti..

Rüzgârın kesilmesi ve yağmurun toz bulutlarını sindirmesi üzerine bütün Osmanlı ordusunda büyük sevinç ve memnunluk yaşandı . Murâd Han, secde-i şükrâna kapandı . O gün sevinç gözyaşları, yağmur damlalarıyla kardeş oldu .

Harp başlamadan evvel Murâd Han, mümtaz askerlerine şu târihî hitâbede bulundu:

„-Yiğitlerim! Bugün gayret günüdür. İbrâz-ı *hamiyyet vakti, erlik zamanı ve mertlik demidir...*

Bunca senedir vatan sizinle fahreder. Şimdi dahî sizden cihana yayılmış bulunan şan ve şerefle dolu geçmişimizi te'yîd edecek büyük muvaffakıyetler bekler.

Bugün mehâbetinizle titreyen şu Kosova meydanı, bi-iznillâh muzaffer bir şekilde dalgalanacak olan şanlı sancağımızın Macaristan içlerine doğru gitmesini bundan sonra hiçbir düşman hamlesi durduramayacaktır. Bugün kazanacağımız şanlı bir galebe, bütün Rumeli'nde i'lâ-yı kelime-tullâha sebep olacaktır.

İnsanın ömrü uzun olsa da ebedî değildir. Âkıbet bitecektir. Dâim bâkî olan yalnız Allâh Azîmü'ş-şân'dır. İ›lâ-yı kelimetullâh ile cennete kavuşmak isteyenlere, işte şu meydân-ı şan ü celâdet duruyor.

Gâzîler! Benimle beraber Allâh sadâları ile hücûm ve savlet eyleyiniz!"

Bu sözlerin ardından başlayan şanlı mehterin cenk marşları arasında yükselen «Allâh, Allâh..» sesleri ile düşman saflarına hücûm başladı. 8 Ağustos 1389 sabahı başlayan meydan muhârebesi, sekiz saat sürdü . Hemen hemen düşmanın tamamı imhâ oldu .

Muhârebenin sonunda zaferin kesinleştiğini gören Murâd Han, bunun şükrânesi olarak muhârebe sahasında geziniyor, bir şehîde rastladığında:

„Muhakkak ki biz, Allâh içiniz ve hiç şüphesiz **ki biz O'na döndürüleceğiz!.."** (el-Bakara, 156) diyordu .

Yaralı bir cengâverinin yanına geldiği zaman ise, onu okşuyor ve ızdırabı olup olmadığını, bir arzusunun bulunup bulunmadığını sorarak merhamet ve şefkat gösteriyordu . Bu esnâda ölüler arasından yaralı bir Sırp askeri kalkarak;

„-Beni bırakınız; pâdişâhın elini öpüp *müslüman olacağım! Ayrıca size bir müjdem var! Kral Leyan da yakalandı. Getiriliyor.."*dedi .

Hünkâr'ın muhâfızları, bir anlık gafletle, getirilmekte olduğu söylenen kralı görmek üzere etrafa bakınırken, yaralı taklidi yapan Sırplı, pâdişâhın elini öper gibi yaptı ve koltuğunun altında sakladığı hançerini hızla çıkararak kaşla göz arasında Hünkâr'ın göğsüne sapladı . Muhâfızlar, neye uğradıklarını şaşırmışlardı . Kâtili yakalayıp bir anda paramparça ettiler

Böylece Murâd Han'ın duâsı da kabul olmuş oldu . Zîrâ Sultan Murâd Han, daha önce Rabbinden şehîdlik temennî eden ve târihde meşhur olan bir duâ yapmıştı .

Hünkâr'ın şehîd olmadan önceki son sözleri şunlardı:

„-İslâm›ın *muzafferiyeti, benim* şehîd *olmama bağlı ise,* şehîdlik şerbetini *nasîb buyurmasını Cenâb-ı Hakkdan duâ ve niyâz etmiştim. Demek ki duâm kabûl buyuruldu. Allâh'a hamd ve senâ olsun ki,* İslâm *askerlerinin zaferini gördükten sonra hayâtım son bulmaktadır!..*

Ben artık sizleri, muzaffer askerlerimi ve devletimi Mevlâ'ma emânet ediyorum.. „

Bu sözlerinin ardından Sultan Murâd'ın temiz nâş jşehâdetin mübâ-rek kanlarına bürünerek, ilâhî ve ebedî yolculuğa sefer etti! . .

Halkı ve askeri tarafından çok sevilen I Murâd Han, birçok ünvân ve lâkaplarla yâd olunur. Bunların başlıcaları:

Sultânü'l-guzât ve'l-mücâhidîn (gâzîlerin ve mücâhidlerin sultanı),
Melikü'l-meşâyıh (mürşidlerin sultanı)
Gıyâsü'd-dünyâ ve'd-dîn (dîn ve dünyâ işlerine imdâd edici, yardım edici),
Ebu'l-feth (fethin babası),
Es-sultânü'l-adl (adâletli sultan),
Leysü'l-İslâm (İslâm›ın arslanı)

Ve en meşhûru olarak da **Hüdâvendigâr** (mücâhid, kahraman, sahip ve hükümdar)'dır..

Murâd Hüdâvendigâr, yirmidokuz sene süren hükümdarlığı müdde-tince zaferden zafere koştu . Mağlûbiyet yüzü görmedi . Babasından küçük bir beylik olarak aldığı devleti, kısa zamanda yüce bir imparatorluk hâline getirdi . Gerçekten babası Orhan Gâzî'nin vefâtında 95 . 000 km2 olan Osmanlı'nın toprakları, Murâd Han devrinde 500 . 000 km2'ye ulaşmıştır.

Sultan Murâd Han, yirmidokuz senelik saltanatı müddetine 37 muhâ-rebe sığdırmış, ömrünü harp meydanlarında geçirmiş ve târihin ender şahsiyetlerinden olmuştur.

Kosova şehîdi, velî pâdişâh Murâd Han'ın îmân, vecd ve ittikâsını gösteren aşağıdaki şu hâli, bizler için ne muazzam bir ibret levhasıdır. Murâd Han, saray imâmına gözyaşları içerisinde şöyle demişti:

„-Namazlarda tekbîr aldığım zaman, üç **tekbîr getirmeden Kâbe'yi göremiyor ve huzur içinde namaz kılamıyorum..."**

Bugün, Balkan ülkelerinde var olan bütün müslüman halkların mev-cûdiyeti, ilk Osmanlı fütûhâtı ve iskân siyâsetinin bir eseridir

O ahâlî ise, bugün bize Osmanlı'nın bir emânetidir Onların bulundukları yerlerde muhâfaza olunmaları zarûrîdir. Zîrâ ezân sadâsı, Avrupa'da onlarla devam edegelmektedir

Bir Sayı Bir Şâir

Yahya Kemâl Beyatlı

Hakan Baran

1884 yılında Üsküp'te dünyaya geldi. Annesi ,ünlü divan şairi Leskofçalı Galip'in yeğeni Nakiye Hanım' babası dönemin Üsküp Belediye Başkanı İbrahim Naci Bey'dir. Asıl adı Ahmet Agâh'tır.

Okuduğu Fransızca romanları ve Jön Türkler'e duyduğu ilginin etkisiyle 1903 – 1912 yılları arasında Paris'te yaşamıştır. 1913 yılında İstanbul'a dönen Yahya Kemâl; Ziya Gökalp, Tevfik Fikret, Yakup Kadri gibi şahsiyetlerle tanışmıştır. 1916'da Ziya Gökalp'ın tavsiyesi ile Darülfünun'a Medeniyet Tarihi müderrisi olarak girdi.

Bir dönem „Dergâh" adlı bir dergi de yayınlayan Beyatlı, bu dergide kaleme aldığı yazılarıyla Kuvayî Milliye ruhunu canlı tutmaya çalışmıştır.
1926'da Varşova Elçiliği, 1990'da Lizbon Büyükelçiliği görevlerini yapan Beyatlı, milletvekilliği de yapmıştır.

Edebiyatımızda, divan şîiriyle batı şiirini ustalıkla kaynaştıran bir isimdir. <<Beyaz Lisan>> anlayışını (Yapmacıksız olmasına özen gösterilmiş, doğal ve samimi anlamlar içeren kelimelerle şiir yazılması) savunmuştur.

Devrinin en önemli edebiyatçılarındandır. Kendi Gök Kubbemiz, Eski Şiirin Rüzgarıyla, Aziz İstanbul ve Eğil Dağlar başlıca eserleridir.

Ezan-ı Muhammedî

Emr-i bülendsin ey Ezan-ı Muhammedî.
Kâfi değil sadâna Cihân-ı Muhammedî.

Ervah cümleten görür Allah-ü Ekber'i
Akseyleyince arşa Lisan-ı Muhammedî

Sultan Selîm-i Evvel'i râm etmeyip ecel,
Fethetmeliydi âlemi Şan-ı Muhammedî.

Üsküp'te kabr-i mâdere olsun bu nev-gazel
Bir tuhfe-yi bedî ü beyan-ı Muhammedî

Gök nûra garkolur nice yüzbin minâreden
Şehbâl açınca Rûh-u Revan-ı Muhammedî

Yahya Kemâl Beyatlı

Nasıl Yaşarsak öyle Ölürüz

Harun Turanoğlu

Hangimiz daha iyi amel edecek diye ölümü ve hayatı bizim için yaratan Allah'a, hamd ve senalar olsun. İmam Gazali, Ölüm ile ilgili kitabına şöyle başlar: ***"Kahır ve istilâsı ile tek olan, ebedîlik hakkını kendisinden başka kimseye vermeyen, takdir ettiği ölümle bütün mahlûkatı zelil eden; ölümü muttakiler için bir kurtuluş ve kendisiyle buluşma sebebi kılan; Allah'ı noksan sıfatlardan tenzih ederim."***

Ölüm gerçeğinin, bizi bu kadar ürkütmesinin nedeni elbette yaratılış amacımıza mugayir hareket etmemizdir. Tolstoy, ***"Hayatı anlamayanlar, ölümü hatırlamayı arzu etmezler. Çünkü bu hatırlama onlara, yaşadıkları hayatın aklî vicdana uygun düşmediğini gösterir"*** derken de tam bunu kastetmektedir. Bu psikolojik vakıayı, Yahudilerin bin yıl, hatta daha fazla yaşamak istemeleri de doğrulamaktadır. Ki, Kur'an, bize bunu bildirmektedir.

Sevgili Peygamberimizin, ***"Lezzetleri acılaştıran ölümü çokça hatırlayınız"*** nasihatine rağmen, insanların ölümü hatırlamak istememeleri, kabristanları kovar gibi hayatın dışına itmeleri, ölümü düşünmenin yaşadığı ânı tatsız kılacağına inanmalarıdır. Oysa yaşamı bu denli değerli kılan şey ölümdür. Zira ölüm olmasaydı hayatın da kıymeti bir anlamı kalmazdı. Her şey zıddıyla bilinir gerçeği, burada da kendini göstermektedir.

"İnsanlar uyurlar, ölünce uyanırlar." Gerçeği iliklerimize işlemiş, gaflet uykusuna dalmış, dünyalık işler peşinde koşturup duruyoruz. Oysa uyuma vakti değil, uyanık olma vakti. Nice ayetler şeytana karşı uyanık olmamız gerektiğini hatırlatır durur bizlere. Şimdi ölüm ânı ve sonrası ile ilgili müktesebatımız nedir ona bakalım şöyle ki:

Ölüm ânını karşılayan kelime Sekr, kişi ile aklı arasına giren, aklı gideren bir hal demektir ki, aklı gideren sarhoş edici maddelere genel olarak "müskir" adı verilmektedir. Bu kelime elem, dalgınlık veya bir acıdan ötürü gelen baygınlık için de kullanılmakta ve bu hale de "sekr" denilmektedir. Buna göre, Kur'anî bir terim olan "Sekeratü'l-Mevt" terimi "İnsanın ölümüne delalet eden ölüm baygınlığı" manasına gelir. Hepimizin bildiği gibi ölüm, ruhun cesetten ayrılışıdır ki, ölümün sekeratı vardır. Nitekim ayet-i kerimede ölümden kaçan insanlara bir gün mutlaka bu sekerat-ı mevtin geleceği bildirilmiştir. (Kaf, 50/19) Ölüm haktır, canlıların bir gün son nefeslerini vermeleri inkar ve tevil edilmez bir gerçektir. Ölüm, canlılarda hayat belirtilerinin ortadan kalkması, ruhun bedeni terk etmesidir.

Ölüm gerçek olduğu kadar doğaldır da. Şu alemde yaşayanların fani ve ölümlü olmaları zorunlu, ölümsüz olmaları ise imkansızdır. Ölümün karşıtı olan diğer bir kavram da hayat/yaşam. Hayat gibi memat/ölüm de yararlı, gerekli ve zorunlu. Buna rağmen doğum olayına sevinen insan ölüm olayına üzülür. Aradaki fark bundan ibaret. Hayat olmayan yeryüzü ne kadar anlamsız ise ölüm olmayan yeryüzü de o kadar anlamsızdır. Aslında hayata anlam kazandıran ve onu sevimli kılan ölümdür. Şu halde hayat kadar memat da ilahi bir nimet ve büyük bir lütuftur. Ölüm olayı en çok dini ve dindarları ilgilendirir. Ölen kişiyle ilgilenen din ve dindarlardır. Çünkü ölümle ve ölüm ötesiyle ilgili olarak sadece inançlar ve vahye dayanan bilgiler vardır. Din, insanın hayatıyla ilgilendiği kadar, hatta ondan daha fazla, ölümüyle ve ölüm sonrasıyla da ilgilenir.

Şimdiye dek, önce ölüp sonra da dirilerek insanlar arasına dönen ve neler görüp, neler hissettiğini anlatan hiç kimse olmamıştır. Bu nedenle ölümün nasıl bir şey olduğunu, bir insanın ölüm anında neler hissettiğini bilmemize teknik olarak imkan yoktur. Ancak insana hayatını veren ve zamanı gelince de geri alan Allah, ölümün nasıl gerçekleştiğini Kuran'da bizlere bildirmiştir. Bu nedenle, ölümün nasıl gerçekleştiğini, ölmekte olan bir insanın gerçekte neler yaşayıp, neler hissettiğini ancak Kuran'dan öğrenebiliriz. Öncelikle, Allah bize bazı ayetlerinde ölüm anında, ölecek kişi tarafından görülen, fakat

diğer insanlar tarafından gözlemlenemeyen olayların yaşandığını haber verir. Allah Vakıa Suresi'nde şöyle buyurmaktadır: "Hele can boğaza gelip dayandığında, Ki o sırada siz (sadece) bakıp, durursunuz, Biz ona sizden daha yakınız; ancak görmezsiniz." (Vakıa Suresi, 83-85) Allah bir başka ayette de, bu "gözlemlenemeyen olayların, inkarcılar için bir zorluk anı olduğundan şöyle bahsetmektedir: "Onların malları ve evlatları seni imrendirmesin; Allah bunlarla, ancak onları dünyada azaplandırmak ve canlarının onlar inkar içindeyken, zorluk içinde çıkmasını istiyor." (Tevbe Suresi, 85) Müminlerin ölümü ise "güzellikle" olur: "Ki melekler, güzellikle canlarını aldıklarında: 'Selam size' derler. 'Yaptıklarınıza karşılık olmak üzere cennete girin.'" (Nahl Suresi, 32) İşte bu ayetlerde Allah bize ölüm hakkındaki çok önemli ve değişmez gerçekleri haber verir: Ölüm anında, ölen kişinin yaşadıkları ile dışarıda onu izleyen kişilerin gördükleri şeyler çok farklıdır. Örneğin bir insan hayatı boyunca iflah olmamış azılı bir inkarcı olmasına karşın, dışarıdan, uykusu sırasında "rahat" bir ölümle ölmüş gibi algılanabilir. Oysa o anda başka bir boyuta geçen ruhu, büyük acılar içinde ölümü tatmaktadır. Ya da tam tersine, acı çektiği sanılan bir müminin ruhu, Allah'ın ayette bildirdiği gibi bedeninden, (melekler tarafından) "güzellikle" ayrılır. Bu nedenle ölüm inkarcılar için büyük bir azap, müminler içinse büyük bir nimet ve güzelliktir.

Ancak mümin de olsa ölüm anının ne kadar zor olduğunu peygamber efendimizin sekerat anından anlayabiliyoruz. Hz. Ayşe validemizden rivayet edildiğine göre, Peygamberimiz (a.s.m) in son hastalığında yanlarında bir kap içerisinde su vardı. Rasulullah (a.s.m) mübarek ellerini suya daldırıp yüzüne sürüyor ve şöyle diyordu: "Allah'dan başka tanrı yoktur. Muhakkak ölümün sekeratı vardır." sonra ellerini kaldırıp : "Refiku'l-A'la'da" diyor, ta ki ruhu kabz olunup eli aşağıya düşünceye kadar. (Buhari, Rikak, 42) Yine muhaddislerin Hz. Aişe'den rivayet ettikleri diğer bir hadis-i serifte de Rasulullah (a.s.m) bu hastalığında, elini suya sokup yüzünü ıslattıktan sonra: "Allahım, sekerat-ı mevtte (ölüm zahmeti ve baygınlığında) bana yardım et." (İbn Mace, Cenaiz, 64; Tirmizi, Cenaiz, 8) diye dua ediyordu. Hz. Ayşe validemiz diyor ki; "Ben Hz. Peygamberin, vefatında çektiği ızdırabı gördükten sonra kolay ölmesinden dolayı kimseye gıpta etmem" (Tirmizi, Cenaiz, 8) Diğer bir rivayette de Hz. Aişe: Rasulullah (a.s.m), kucağımda olduğu halde vefat etti. Rasulullah (a.s.m) den gördüğüm şeyden sonra, ölümün şiddetini kimse için çirkin saymam." (Nesai, Cenaiz, 6) demiştir.

Bütün bunların yanında, Hz. Yusuf'u gören kadınlar, onun suretinin güzelliğinden ellerini kestikleri halde nasıl acı hissetmedilerse, ölüm anındaki bir mümin kul da, kendine gösterileceği cennet suretine bakacağı ve acı hissetmeyeceği değişik müfessirler tarafından dile getirilmiştir.

> Bu gününü düşünme, dün geçti, yarın var mı?
> Gençliğine güvenme, ölüm hep ihtiyar mı?
>
> *Ebû Türâb Nahşebî*

Ölüm bu kadar gerçek iken, daha ona ne kadar kayıtsız kalabiliriz. Ölümün bizi beklediğini, uzak değil aksine çok yakın olduğunu Necip Fazıl şöyle anlatmaktadır. ***Ufka bakarlar; Ölüm uzakta mı uzakta/ Ve tabut bekler, suya inmek için kızakta.*** Bizlerin bu konuda en büyük yanılgısı, ölüme inancımız gerçek olduğu halde (zaten inkar edememekte gözler önünde olup bitene bakıp bunu anlayabilmektedir) ancak, bunun bizlere sonra geleceği, yaşlandığımızda uğrayacağı zannı bizi oyalar durur. Ölümün sıralı olmadığını, nice bebeklerin ve çocukların ölümünü gördüğümüz halde neden başımıza gelmeyecekmiş gibi hareket ederiz, anlaşılmaz. Peki ölümün geleceği bu kadar kesinken, ölüm geldiğinde neyle meşgul olmalı, ölüm bizi ne yaparken yakalamalı, bütün mesele bu. Günde 10 saatini diziye ayırıp da ***"Namaz kılarken ölmek istiyorum"*** diyen bir anneye, oğlunun verdiği cevap manidardır. Zor anne, çünkü kıldığın namaz günde bir saatini işgal ederken, izlediğin dizi ise on saati bulmaktadır. Dizi izlerken öleceğin gerçeği, namaz kılarken ölme ihtimalinden en az on kat fazladır. Öyle değil mi, Nasıl yaşarsanız öyle ölür, nasıl ölürseniz öyle dirilirsiniz buyrulmamış mı?

Tüm hayatı at sırtında geçip, şahadet nasip olmayan sahabenin yaptığı ne manidardır. Ölüm kendisine geldiğini anlayınca, o yaşında kalkıp, ölüm beni yatakta bulmasın diye atına atlamış ve orada teslim-i ruh etmiştir. Şimdi kimdir şehit? Tüm ömrü şahadet isteğiyle geçen; yatakta da ölse şehit değil midir? Nasıl yaşadığımız, kimin için yaşadığımızdır önemli olan. Tek de olsak, insanlarla da beraber olsak, Allah karşısında esas duruşumuzu bozmamaktır önemli olan. Bütün hayatım ölümüm ve ibadetlerim alemlerin Rabbi Allah içindir diyebilmektir önemli olan.

Ünlü bilge Epiktetos'un, ölüm döşeğinde ettiği duaya hangimiz amin demez ki. ***Ölüm beni güzel şeylerle uğraşırken, insanlara faydalı işler yaparken, Rabbime kulluk yolunda iken yakalayacak olursa, ellerimi O'na açıp, şunları söyleyebilmek benim için yeterli olurdu. Bana bağışlamış olduğun hükümranlığı kavrama ve ona itaat edebilme yetilerimi ihmal etmedim. Davranışlarımla senin onurunu çiğnemedim. Hislerimi ve genel ilkelerimi nasıl kullandığıma bak. Seni bir kez bile suçlamadım. Yaşadığım hiçbir olaydan şikâyetçi olmadım. Olan hiçbir şeyin olmamasını dilemedim. Bu ilişkilerimden bir tanesini bile çiğnemeyi aklımdan geçirmedim. Sen bana hayat verdin ve bu hayat için sana şükranlarımı sunuyorum. Verdiğin şeyleri kullandığım sürece hep mutlu oldum. Verdiğin şeyleri şimdi geri alıyorsun. Çükü hepsi zaten senindi. Ben senden hoşnudum sen de benden hoşnut ol Rabbim.***

Ölüm daima gözlerimizin önünde olsa, o zaman asla adi endişelere düşmez ve maddi hiçbir şeyi hırsla arzu etmezdik. Kıyamet Suresinde: ***Hayır; siz çarçabuk geçmekte olanı (Dünya hayatı ve nimetini) seviyorsunuz. Ve ahiretten yüz çeviriyorsunuz.*** Ayetinin itabını neden göz ardı ediyoruz. Yazımıza Necmeddin-i Kübrâ'nın sözüyle noktalayalım. Dünyaya geldiğin zaman sen ağlarken çevrendekiler gülüyordu. Öyle bir hayat yaşa ki, öldüğünde çevrendekiler ağlarken sen gülümseyerek ahirete gidesin. Hepimize böyle bir ölüm nasip etmesini yüce Allah'tan diliyorum. Allah'a emanet olun…..

Karacaahmet

Zamanı geldi artık, sırada vasiyet
Iflas etti bedenin, perişan bir vaziyet
Ahiret yurdu kalıcı, dünya ise eziyet
Ölüm anı sancılı, sonrası bize rahmet
Ya çukur ya bahçe, durak karacaahmet

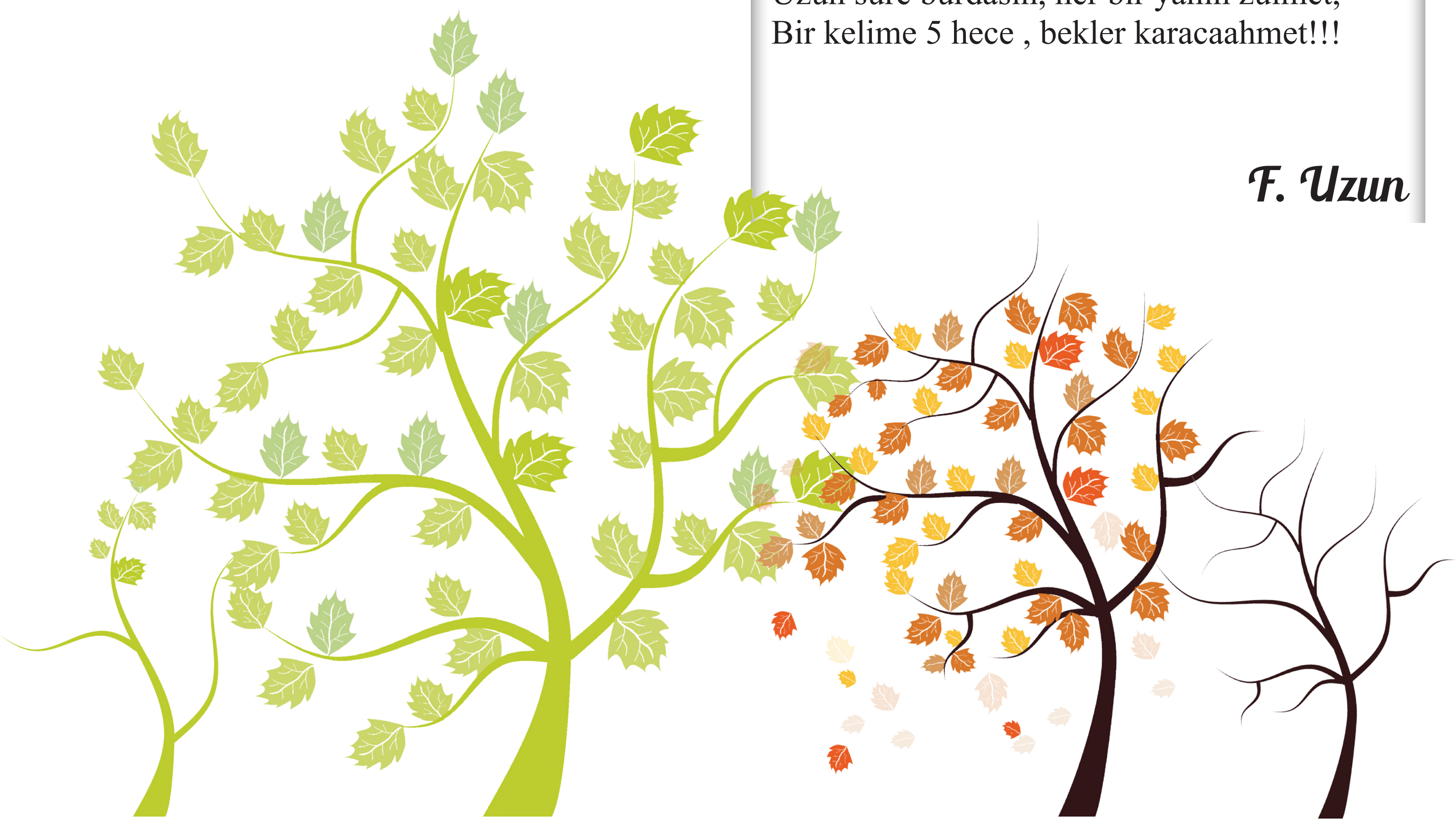
Satırlarda mühürlü ,beklenilen o an
Gidecek bir yer olmaz, o an geldiği zaman
Mezar taşın dikili, seni bekler kabristan
Kimine cennet , kimine zahmet
Feryadı figan alemi karacaahmet

Varılamaz cok uzak , binbir arşın metreler
Yolculukda hep yalnız, timsah gibi katreler
Tebessümler yapmacık, ne kadar da sahteler
Bir yandan sıkıntı öte yandan kasvet
Gerceklerin diyarı karacaahmet

Bir yere kadar dostların, baş ucunda ağlaşır,
Diğer yandan fırsatcı , mirascıya sırnaşır,
Komşuların akşamki yemek için anlaşır...
Tek başına yalnızsın, sessizlik alamet
Bilmece gibi muamma nedir karacaahmet

Çok kez anlatılır, bir kez yaşanır
Insanların en çoğu haramlara aldanır
Hak kelamı dururken, bataklarda aranır
Uzun süre burdasın, her bir yanın zulmet,
Bir kelime 5 hece , bekler karacaahmet!!!

F. Uzun

Kelime Havuzu

TAKVA

Arapça, korkma, sakınma, kaygılanma anlamında bir kelime. Cürcanî bu terimi, icabettiren fiillerden kendini uzak tutarak korunmak şeklinde tanımlar. Takvanın dışı Allah'ın hududunu muhafaza, içi de ihlâs ve niyettir. Takva; dini daha derin bir anlayışla yaşama olayıdır, dinde hassaslıktır. Takvada, ruhsattan kaçış, azimetle amel ediş söz konusudur.

GAŞYET

Arapça, kendinden geçmeyi ifâde eden bir kelimedir. Üzerine gelen vârid (hâl) sebebiyle, kulun kalbinin gaybet bulması, gayb tefekküründe boğulması, dışarıda vuku bulan olaylardan, tam anlamıyla habersiz hâle gelmesi. Bu, kulun beden azalarında da kendini gösterir, yani kulun üzerinde, bu halin varlığı belli olur, dışa yansır.

KEŞF

Arapça, açığa çıkarma, örtülü olanı açma, sezme, tahmin etme gibi anlamları olan bir kelime. Keşf bir şeyi örten perdenin kalkması anlamındadır. Mükaşefe, hakikatleri görmek anlamında maddî değil, manevî gözle olur. Basar gözü ile basiret gözü, aynı anlamda değildir. İlkiyle madde, ikincisiyle mana görülür. Kitap ve sünnetle çelişmeyen keşf, haktır.

بسم الله الرحمن الرحيم

١٤١٨

مصطفى

مجتبى

انا فتحنا لك فتحا مبينا ليغفر لك الله ما تقدم من ذنبك وما تأخر ويتم نعمته عليك ويهديك صراطا مستقيما

عن علي رضي الله تعالى عنه

كان اذا وصف النبي صلى الله عليه وسلم قال

لم يكن بالطويل الممغط ولا بالقصير المتردد كان ربعة

من القوم ولم يكن بالجعد القطط ولا بالسبط كان

جعدا رجلا ولم يكن بالمطهم ولا بالمكلثم وكان في

الوجه تدوير ابيض مشرب ادعج العينين اهدب الاشفار

جليل المشاش والكتد اجرد ذو مسربة شثن الكفين

والقدمين اذا مشى تقلع كانما يمشي في صبب

واذا التفت التفت معا

مرتضى

شاهد

وما ارسلناك الا رحمة للعالمين

بين كتفيه خاتم النبوة وهو خاتم النبيين اجود الناس صدرا واصدقهم

لهجة والينهم عريكة واكرمهم عشيرة من رآه بديهة هابه

ومن خالطه معرفة احبه يقول ناعته لم ار قبله ولا بعده مثله صلى الله عليه وسلم

اللهم صل وسلم على نبي الرحمة وشفيع الامة محمد واله وصحبه اجمعين الطاهرين

كتبه عبد الله من تلاميذ حسن چلبي غفر الله ذنوبهما امين سنه ١٤٢٨

Hz. Ali (r.a.), Kâinatın İftihar Tablosu (sallallahu aleyhi vesellem)'i bize şu şekilde tanıtır:

Efendimiz (sas)'in boyu ne çok kısa, ne de çok uzundu; O, orta boyluydu. Saçları kıvırcık da değil, uzun düz de değildi. O'nun saçları kıvırcıkla düz arası idi. Yüzü yuvarlak, teni duru beyaz, gözleri iri ve siyah, kirpikleri uzundu. Allah Resulü iri kemikli ve geniş omuzluydu. Göğsünün ortasından karnına kadar kıl yoktu. İki avucu ve tabanları dolgundu. Yürürken sanki yokuş iner gibi rahatlıkla ilerlerdi. Sağında veya solundaki birine baktığında bütün vücuduyla ona dönerdi. İki omuzu arasında peygamber oluşunun nişanesi olan bir mühür vardı. O, gönül bakımından insanların en cömerdi, konuşmasında insanların en doğru sözlüsüydü. Tanıyanlar için en yumuşak huylu ve en arkadaş canlısı olan insan oydu. Allah Resulü'nü ansızın gören O'nun heybeti karşısında ürperirdi; fakat Efendimiz'i tanıyarak birlikte olan ise, O'nu her şeyden çok severdi. O'nu görüp de anlatan herkes: „Ne O'ndan önce ne de O'ndan sonra Allah Resulü (sas)'nün benzerini görmedim." derdi.

Hz. Muhammed Mustafa sallallahü aleyhi ve sellem âlemlere rahmet olarak gönderilmiştir.

Allah'ın salat-ü selamı rahmet Peygamber'i ve ümmetinin şefaatçisi olan Hz. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellemin üzerine olsun.

Kalbin hastalıkları -1-

İbrahim Kızıltepe

Hamd Alemlerin Rabbi Allah'a, salat ve selâm kainatın efendisi hazreti Muhammed sellallahu aleyhi veselleme olsun.

İnsanın bir kalbi vardır, kan pompalar ve vücudun kan ihtiyacını temin eder, o hastalandığında hemen müdahele edilir, anjio gerekiyorsa anjio yapılır, baypas gerekiyorsa hemen ameliyata alınır ve açık kalp ameliyatı yapılarak kalp damarları değiştirilir. Çok önemlidir yoksa insan ölüverir. Bir de insanın gönlü vardır çok hassastır ve hastalanabilir ama insan bu hastalığın tedavisini fazla umursamaz. Ne gariptir aslında en önemlisi bu hastalıklardır; gaflet, kibir, gazap, kin, haset, nefret ve daha niceleri. Tabi başında küfür ve nifakta en büyük hastalıklardır. Allah (cc) bizleri bu hastalıkların tamamından korusun. Amin.

Efendimiz selallahualeyhi vessellem buyurur :"Allahım beni göz açıp kapayıncaya kadar bile nefsimle başbaşa bırakma"(ibn-i Hanbel,V,42)

Ne kadar önemlidir ki peygamberimiz efendimiz, bizlere bu duayı öğretir. Mü'min in hayatı boşluk kabul etmez, çünkü o her daim gözetim altında olduğunun şurunda olduğunu ve Allah (cc) istemediği bir durum ile meşgul olmaması gerektiğini bilir. Bilmesi gerekir. Gaflet hastalıkların başında gelir, kalbimiz rahatsızlandığında en meşhur doktorları arar buluruz ve tedavisi için bütün malımızı gerekirse harcarız.

Allah (cc) dan gafil olana gelince o da gaflet hane bir hayat sürdürür, daha nasıl olsa vaktim var, gencim, namaz kılarım, oruç tutarım, salih amellerimi çoğaltırım der durur. Neticede zaman o kişinin aleyhine işler ve tövbe etmeye fırsatı olmadan göçüp gider ahiret yurduna. Hatta şeytan aleyyillane gafleti sebebiyle imanını sıyırıp alıverir kendisinden; Allah bizleri korusun. İşte en mühim değerimizde budurya İMAN, kesinlikle kaybetmememiz gereken değer, çok değerli hazineleri nasıl muhafaza ederse insan imanını daha dikkatli muhafaza etmelidir. İman varsa imkan vardır çünkü, iman yoksa hiçbir imkanda yoktur. Bu oyunu oynar durur şeytan bizimle, gafil olma konusunda nasıl numaralar yapacağını çok iyi bilir. Ustadır kendi branşında. Biz mü'min leri özellikle bu hastalıklara karşı antibiyotik almalıyız! Nedir peki almamız gereken önlemler?

Önlem paketi:
Tefekkür, yani yaratılmışların mükkemmeliğini görüp, Allah azze ve cellenin büyüklüğünü idrak.

İhsan makamı: yani Efendimizin s.a.v. tabiri ile «O›nu görüyormuşcasına Namaz kılmak, ne kadarda biz O›nu görmuyor olsakta O bizi görüyor» işte bu ilacın tâkendisidir. Bunu yapabilse insan işte ozaman sürekli Allah ile beraber olmanın hazzını yaşar.

Rabbim bizleri Gafillikten korusun, kalbimizi sürekli ihsan makamında bulundursun. Amin

Kurtuluş yurdu Cennet

Ali Halil

Dünya ahiretin tarlasıdır. Dünya tarlasına ekilen tohumlar kıyamette biçilecek, mahşerde dövülecek, tanesi samanı birbirinden ayrılıp, günah samanları cehennemde yanarken sevap taneleri cennette depolancaktır. İnsan bu dünyada bir yolcudur. Onun bu yolculuğu ruhlar aleminden başlar. Ruhlar aleminde başlayan insanın yolculuğu anne karnına, anne karnından bu dünyaya, bu dünyadan da bebeklilik, bebeklikten çocukluk, çocukluktan gençlik, gençlikten orta yaşlılık, orta yaslılıktan ihtiyarlık, ihtiyarlıktan sonra ölüm. Ölümle insan bu dünya da ki yolculuğuna son verir. Ölüm dünya ile ahiret arasında bir köprüdür. Ölen insan dünyasını değiştirir ve insanın yolculuğu ahiret hayatının ilk durağı olan kabirle devam eder. Kabirden sonra kıyamette yeniden diriliş, dirilikten sonra mahşerde hesaba çekilme, hesaptan sonra sırat köprüsünden geçme ve sırat'tan sonra insanın bu yolculuğu cennet veya cehennemle son bulur.

Peki nedir bu cennet? Dualarımızdan eksik etmediğimiz, kendisini kazanabilmek için herşeyimizi feda edebileceğimiz, birisi bize „Allah seni cennetine koysun" diye dua ettiğinde çok sevindiğimiz, çok arzuladığımız, istediğimiz cennet ne anlama gelmektedir?

Cennet sözlükte „bahçe, bitki ve sık ağaçlarla örtülü yer" anlamına gelir. Dinimizde ise cennet „çeşitli ve sayısız nimetlerle bezenmiş olan ve mü'minlerin içinde ebedi olarak kalacakları ahiret yurdunun" adıdır. Cennet ve cennetteki nimetler sayısız, tükenmez, bitmez olduğu gibi cennet hayatı da ebedidir yani sonsuzdur. Kur'an'ı Kerim'de cenneti anlatan bir çok kelime zikredilmiştir. Bunlar cennetin katları veya içinde bulunan nimetleri anlatan tabirlerdir. Kur'an'da cennet şu isimlerle anlatılır:
Cennetü'l – meva › şehid ve mü'minlerin barınağı ve konağı olan cennet.

Cenneti- Adn › ikamet ve edeblik cenneti
Daru'l Huld › Ebedilik yurdu, sonsuz yurt
Firdevs › herşeyi kapsayan cennet bahçesi
Darü's selam › esenlik yurdu
Daru'l mukame › ebedi kalınacak yer
Cennet'ün naim › nimetlerle dolu cennetler
El – makamü'l emin › güvenli makam
Kur'an'ı Kerimde cenneti anlatan bir çok ayet vardır. Cennetin tasvir edildiği ayetlerden bazıları şöyledir:
„Genişliği göklerle yer kadar olan cennet"
„Rabbinizin bağışına ve takva sahipleri için hazırlanmış olup genişliği gökler ve yer kadar olan cennete koşun", (Al-i imran 133)

Temiz su, bozulmayan süt ve süzme bal ırmaklarının yer aldığı cennet:
„Müttakilerle, takva sahiplerine vad olunan cennet şöyledir: İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenlere lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır. Orda meyvelerin her çeşidi onlarındır. Rablerinden de bağışlama vardır. Hiç bu, ateşte ebedi kalan ve bağırsaklarını parça parça edecek kaynar su içirilen kimselerin durumu gibi olurmu? (Muhammed suresi 15)

Türlü türlü meyveler, hurmalıklar, nar ağacları, bağlar, çeşit çeşit kuş etleri bulunan cennetler:
„İkisinde de her türlü meyveler, hurma ve nar vardır. (rahman ?)

„Düzgün kiraz ağaçları, meyveleri salkım salkım dizili muz ağaçları" (vakia 28 – 29)
icindekilerin elbiselerinin ince ve kalın halis ipekten oldugu cennetler:
„İşte onlara, alt taraflarından ırmaklar akan Adn cennetleri vardır. Onlar Adn cennetlerinde bezenecekleri ince ve kalın dibadan yeşil elbiseler giyecekler. Ne güzel karşılıkve ne güzel kalma yeri!" (Kehf 31)
Cennetliklerin hem kendileri hem de esleri cennetin gölgelerinde tahtların üzerine kurulup otururlar:
„Onlar ve eşleri gölgeler altinda tahtlara kurulular." (Yasin 56)

Kur'an'ı Kerim'de cennet ve cennetliklerle ilgili ayetler daha çoktur. Ancak burada bukadarla yetiniyoruz. Peygamber efendimiz (s.a.v) hadisi şeriflerde bizlere cenneti şöyle anlatır: „Cennet öyle harika, güzel bir yerdirki, öyle muhteşem bir yeri siz bu dünyada gözlerinizle görmediniz , kulaklarınızla isitmediniz, hatta öyle bir yer hayallerinizden bile geçmedi". Demek ki cennet bizim bu dünyada gördüğümüz bütün güzelliklerden, kulaklarımızla işittiğimiz ve hatta hayal ettiğimiz bütün güzelliklerden daha güzel ve daha muhteşem bir yerdir.

Başka bir hadiste ise Allah Rasülü (s.a.v) şöyle buyuruyor: „Süphesiz siz cennette ebediyyen yaşayacak, hiç ölmeyeceksiniz. Hastalanmayacak, devamlı sıhhatli bulunacaksınız. İhtiyarlamıyacak, devamlı genç kalacaksınız. Sonsuz nimetlere kavuşacak ve hiçbir zaman hüzün ve keder görmeyeceksiniz".
Evet, ahirette insanı bitmek, tükenmek bilmeyen nimetlerle donanmış sonsuz bir cennet hayatı bekliyor. Öyle ise bize düşen şu geçişi kısa dünya hayatında Cenab-ı Hakka gerçek manada kul olmaktır.

Şubat/Mart/Nisan Umresi Programları

Üniversiteliler ve Gençler 25 Yaş altı

25 Yaş altı **Paket 1**
4-5 kişilik oda
1195 €

25 Yaş altı **Paket 2**
3 kişilik oda
1255 €

25 Yaş altı **Paket 3**
2 kişilik oda
1365 €

25 Yaş ve üstü

25 Yaş ve üstü **Paket 4**
4-5 kişilik oda
1395 €

25 Yaş ve üstü **Paket 5**
3 kişilik oda
1450 €

25 Yaş ve üstü **Paket 6**
2 kişilik oda
1520 €

Servisli

Paket 7
4-5 kişilik oda
1290 €

Paket 8
3 kişilik oda
1365 €

Paket 9
2 kişilik oda
1435 €

Lüks

4 Yıldızlı **Paket 10**
3-4 kişilik oda
1890 €

4 Yıldızlı **Paket 11**
2 kişilik oda
2070 €

5 Yıldızlı **Paket 12**
3-4 kişilik oda
2500 €

5 Yıldızlı **Paket 13**
2 kişilik oda
2900 €

- Servisli paketlerin haricindeki tüm programlarımızda otellerimiz, Harem'e 500-900 m. civarı uzaklıktadır.
- İki yaşına girmemiş çocuklardan sadece 200 €, 2-11 yaş arası çocuklardan 950 € alınır.
- IGMG e.V. Genel Merkez üyelerine 25 € indirim yapılır. 25 yaş altı olanlar ve servisli paketler bu indirimden yararlanamaz.

Fıkıh köşesi

Sehiv Secdesi

Sehiv secdesi nedir, hangi durumlarda yapılır?
Sehiv secdesi, yanılma yüzünden namazın sonunda yapılan secdeye deniyor.

Namazda 'farzın tehiri veya vacibin terk ya da tehiri'nden dolayı, yani unutarak bir rüknün geciktirilmesi, tekrarlanması, öne alınması ya da bir vacibin terk edilmesi, geciktirilmesi, değiştirilmesi halinde yapılıyor. Farzlardan biri terk edildiğinde ise sehiv secdesi yeterli olmuyor, namazı yeniden kılmak gerekiyor. Sehiv secdesi için hata yapılan namazın farz ya da sünnet olması da fark etmiyor.

Sehiv secdesini gerektiren haller:

- Namazın bir rüknünü tekrar etmek, sehiv secdesini gerektiriyor. Bir rekâtta iki defa rükû veya üç defa secde yapılması gibi.

- Ta'dîl-i erkânın terki, unutarak Fatiha Sûresi'ni iki kere okumak sehiv secdesini gerektiriyor.

- Namaz içinde Fatiha okunduktan sonra hangi ayet veya sûreyi okuyacağı bir rüknü eda edecek kadar düşünüldüğünde, sehiv secdesi gerekiyor. Bir rüknü veya bir vacibi yerine getirirken meydana gelecek bir dalgınlık, düşünce sehiv secdesi gerektirmiyor.

- Fâtiha'dan sonra zamm-ı sûre okumadan rükûa gitmek. Rükûda iken hatırlarsa, doğrulup sûre okunur sonra tekrar rükûa gidilir. Namaz sonunda sehiv secdesi yapılır.

- Dört rekatlı namazlarda, iki rekat kıldıktan sonra oturmayı unutarak üçüncü rekata kalkmak, yani, ilk oturuşu terk etmek. Bu durumda eğer namazı kılan kişi tamamen kalkmış veya kalkmaya yakın bir durumda ise oturmaz, namaz sonunda sehiv secdesi yapar. Oturmaya yakın bir halde ise oturur ve sehiv secdesi yapmaz. Tam kalktıktan sonra oturmak ise namazı bozar.

- Dört rekatlı bir namazın son oturuşunu yaptıktan sonra unutup ayağa kalkar ve beşinci rekatın secdesine varmadan yanıldığını hatırlarsa geriye dönerek oturur ve vacib olan selam tehir ettiği için sehiv secdesi yapar.

- Birinci oturuşta Tahiyyât'ı okuyup kalkması gerekirken "Allahümme Salli âlâ Muhammed" diyecek kadar salavat-ı şerifeden okursa, farz olan kıyamı geciktirdiği için sehiv secdesi yapması lazımdır.

- Bir namazdaki birkaç hatâdan dolayı tek sehiv secdesi yeterli.

Sehiv secdesinin yapılış şekli:

Namazın son oturuşunda 'tahiyyât' okunarak sağ tarafa selam verilir. Ara vermeksizin, 'Allahu Ekber' denilerek iki defa secdeye varılır. Oturulur, yeniden Tahiyyât, salâvat ve dualar okunarak selâm verilir. Sehiv secdesine gitmeden önceki oturuşta salli-bârik ve diğer duaları okumak da caiz. Sehiv secdesi, her iki tarafa selam verdikten sonra da yapılabilir.

Cemiyet programlarından kareler

Aalen Ostalb Kreis Hastahanesi, mescid açılışı.

14 Ocak 2015 tarihinde Aalen Ostalb Kreis Hastahanesindeki mescidimizin açılışı gerçekleşti

Mekkenin Fethi -2014-

31 Aralık 2014 tarihinde gerçe-
kleştirdiğimiz Mekkenin Fethi
programına katılımınızdan dolayı
sizlere teşekkür ederiz.

Bilmece Bulmaca

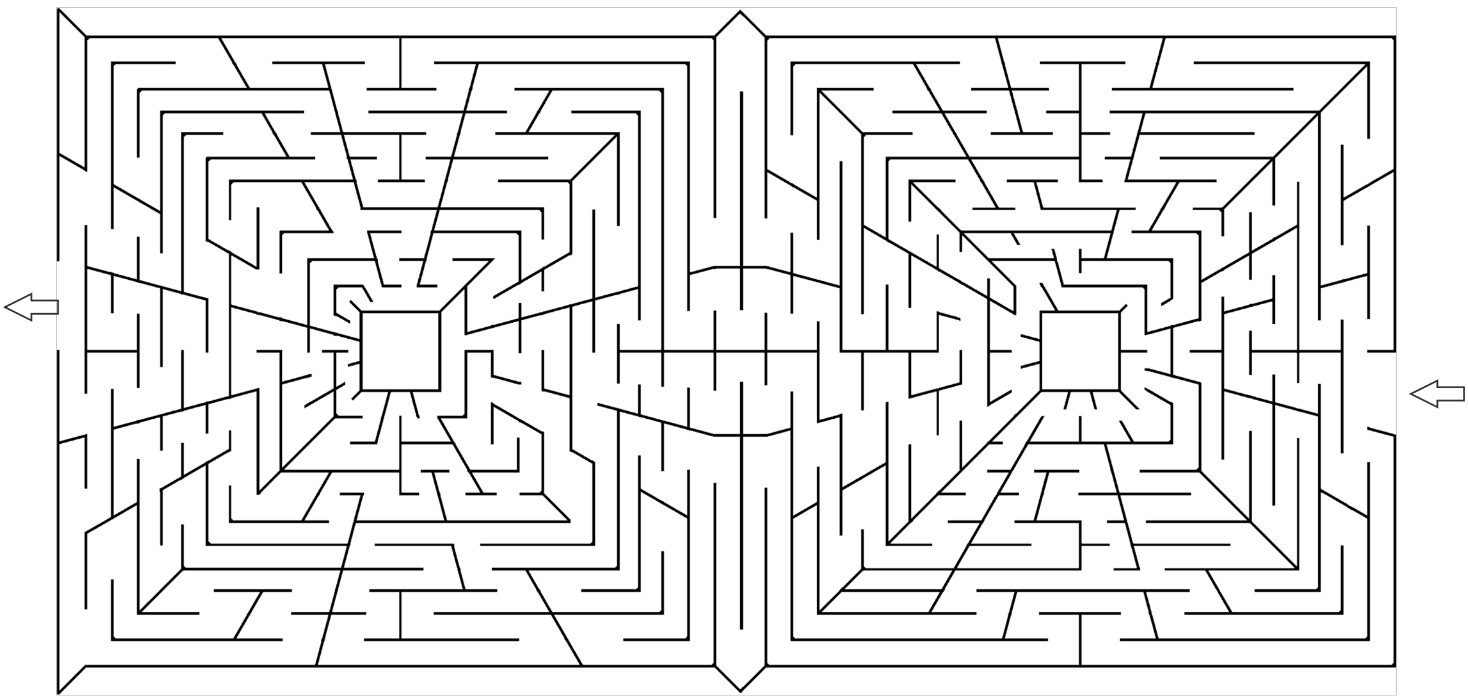
Kolay

	1					5		
6		3	9		4			8
							3	
1	3				9	4		
		6		7			8	3
7					5		9	
9	7		2			6		5
4						3		
	2		6	5	7			

Zor

4			8			9		
				3			5	1
6				4				
					2		7	
2		4	9			3		
	1			8				
					7		6	
	9							2
8	2							

Yolu bulun

-Kaynakça-

Kapak--
http://www.entas.com.tr/destinasyon_res/29ab543b82099fbf25276a1dfb3cf825.jpg
http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/5/51/Small_Red_Rose.JPG

Âdem Saraç---
http://7-themes.com/data_images/out/28/6862860-sunrise-pictures.jpg
----

Sezai Çabuk--
http://hmkencourage.com/wp-content/uploads/2014/03/hourglass-hands.jpg
http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/3/34/Rub_al_Khali_002.JPG
http://iliketowastemytime.com/sites/default/files/night-sky-hd-wallpaper.jpg
----

Harun Turanoğlu--
http://www.kickingdesigns.com/wallpapers/2012/10/grave-stone-10-27-2012_2560x1600.jpg
http://www.dogaltas-dekorasyon.com/upload/2011/04/anit-mezar-2.jpg
----

Yusuf Kırbıyık---
http://acarhoca.com/wp-content/uploads/2014/09/osman_hamdi_bey_kuran_okuyan_adam_tablosu.jpg
----

Peygamberler Tarihi -2---
http://www.stylepark.com/db-images/cms/kvadrat/img/l2_p338394_2200_1515-2.jpg
http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/9/96/Sewing_needle.png
http://www.familienschnack.de/wp-content/uploads/2014/02/Fadenbild-Holzscheibe-7.jpg
https://www.scienceislam.com/images/ShareIslam_Science_1280x1024.jpg
----

Hanedan-ı âli Osman--
http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/b/b8/Murat_H%C3%BCdavendigar.jpg
----

Hakan Baran--
http://inspirationhut.net/wp-content/uploads/2012/11/Worn-Paper-Texture.jpg
http://yahyakemalyili.com/wp-content/uploads/2014/03/0-341.jpg
----

İbrahim Kızıltepe--
http://all-free-download.com/free-vector/vector-silhouettes/jumping_people_145310.html
http://all-free-download.com/free-vector/vector-banner/city_silhouette_banner_vector_background_158805.html
http://www.runic.com/gallery/albums/cornwall/bedruthan-steps/bedruthan-steps-silhouette.jpg
----

Hüseyin Kızıltepe--
http://1.bp.blogspot.com/-YeCUWLCqypE/Uoc-4eW3oNI/AAAAAAAAADI/JZlXaUm9Tcg/s1600/1%2B%28200%29.
jpg

Emin Uzun--
http://www.naddah.com/sites/default/files/drawings/4a.jpg

Fıkıh köşesi---
http://all-silhouettes.com/prayers/

Ali Halil--
http://www.rabbisacks.org/wp-content/uploads/2012/04/heaven.jpg
----

Batıdan islama…--
http://all-free-download.com/free-vector/vector-plant/simple_tree_310392_download.html
----

Kelime Havuzu--
http://www.vecteezy.com/vector-art/69311-nature-banner
http://all-free-download.com/free-vector/vector-misc/nature_vector_graphics_58548_download.html

... ve ismini vermek istemeyen sponsorlarımıza şükr-
anlarımızı sunarız